

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-234/2020
Central

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul

Judecător Ghenadie

Mîțu

DECIZIE în numele Legii

30 aprilie 2024
mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul
Judecătorii
Pușcaș
Grefieri
Rădăuță

Gheorghe Scutelnic
Oleg Moraru, Viorel

Mihaela Ciugureanu, Inna

Cu participarea :

Procurorilor
Muntean
Avocatului
Inculpatului

Liliana Pasat, Victor

Ion Vizdoga
Valeriu Ghedreuțan

a judecat în *ședință de judecată publică*, în *ordine de apel*, apelurile *procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean, inculpatului Valeriu Ghedreuțan și avocatului Ion Vizdoga în interesele inculpatului Valeriu Ghedreuțan*, declarate împotriva *sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 26.01.2018*, privind condamnarea lui:

Ghedreuțan Valeriu *****,

născut la 28 martie 1961, originar din***** dom. ***** , căsătorit, studii superioare, cetățean al R.Moldova, activează în funcția de judecător la Judecătoria Drochia,

pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 24.05.2016-26.01.2018.

În instanța de apel: 21.02.2018-16.04.2019.

În instanța de recurs: 29.05.2019-23.01.2020.

În instanța de apel: 12.03.2020-30.04.2024.

Procedura de citare legal executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Prin *sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 26.01.2018, Ghedreuțan Valeriu ****** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 8000 u.c. ce constituie 160 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa și exercita anumite funcții publice pe un termen de 10 ani.

S-a dispus restituirea mijloacelor bănești în mărime de 2600 dolari SUA, 26 de bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare, 1150 euro, 10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare și 3 bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare, ridicate la 22 martie 2016 în cadrul percheziției la domiciliul lui Ghedreuțan Valeriu, proprietarului, după intrare sentinței în vigoare.

Cheltuielile judiciare în mărime de 29669 lei MD, rezultate din salariul șoferului pentru 12 deplasări, 12 zile - 213,25lei pentru o zi în total 2559 lei MD, cheltuieli de deplasare 100 lei MD pe o zi, 12 zile , în total 1200 lei MD, salariul procurorului pentru cumulativ 30 zile lucrătoare - 996 lei MD pentru o zi în total 25880 lei MD, 2 pachete de hârtie utilizată în total 60 lei MD, 30 lei MD pentru un pachet, au fost lăsate să fie încasate din contul statului.

Păstrarea corpurilor delictive a fost dispusă la materialele cauzei.

*Inculpatul Ghedreuțan Valeriu ***** a fost condamnat pentru faptul* că dînsul, deținînd funcția de judecător al Judecătoriei Drochia în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.1582- 11 din 27.07.201200, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, reprezentînd, potrivit art.1 alin. alin.(1) și (2) din Legea nr.544- XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului (în continuare

Legea nr.544-XII), unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înlăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art.15 alin.(1) lit. lit.a)-e) din Legea nr.544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înlăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică al 2 judecătorului, și, în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr.544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi înlăptat în procesul de examinare a cauzelor, fiind obligat de a respecta prevederile art.art.5 alin.(1) lit.g) și 9 alin.(3) din Codul de etică al judecătorului, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.366/15 din 29 noiembrie 2007, potrivit cărora judecătorul urmează să-și exercite responsabilități juridice ce îi revin în care să se asigure de aplicarea corectă și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și tară înlăptiere, judecătorul nu se poate implica în activități care înlăptă legile, normele sau standardele de etică din Cod, ce ar duce la imparțialitate, prejudecăți, conflicte de interese sau ar interveni în responsabilitățile profesionale, prevederile art.5) pct.1), 2), 3), 4) din Codul de Etică și conduită profesională a judecătorului din 11 septembrie 2015 aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor, potrivit cărora judecătorul va respecta cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate, pentru a asigura încrederea societății în instanțe. Este conștient de riscurile corupției și nu va admite sau nu va crea aparența unui comportament corupțional în activitatea sa; nu va cere, accepta ori primi cadouri, favoruri sau beneficii pentru îndeplinirea ori neîndeplinirea atribuțiilor funcționale sau în virtutea funcției deținute. Judecătorul nu va solicita sau accepta, direct ori indirect, plăți, cadouri, servicii sau alte beneficii, în numele său, ai membrilor familiei sale ori prietenilor, ca prețuire pentru exercitarea sau abținerea de la îndeplinirea obligațiilor sale în legătură cu o cauză care urmează a fi examinată de către acesta. Judecătorului i se interzice obținerea de bunuri materiale, servicii, privilegii sau alte avantaje, inclusiv acceptarea gratuită sau achiziționarea de bunuri (servicii) la un preț (tarif) mai mic decât valoarea lor reală. Judecătorul se va abține de la orice tranzacții financiare și afaceri de natură săi afecteze imparțialitatea, să înlăpteze exercitarea îndatoririlor sale, să-i exploateze funcția sau să-l implice în convenții cu avocați sau alte persoane care ar putea fi participanți la procese în instanța de judecată în care activează, înlăptând prevederile enunțate, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, exprimate

prin corupere pasivă săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică în următoarele circumstanțe:

La începutul lunii aprilie 2010, cet.*****s-a adresat către judecătorul Valeriu Ghedreuțan pentru o consultație referitoare la căile și ordinea de revendicare în instanță a dreptului de proprietate asupra bunului imobil amplasat pe*****, care constituia obiectul unui litigiu dintre ea și concubinul său *****.

În cadrul acestei discuții, judecătorul Valeriu Ghedreuțan, având intenția de a primi banii ce nu i se cuvin, i-a spus că o va ajuta să-și recupereze casa și va face în așa mod ca dosarul civil să-i fie repartizat lui, urmând ca detaliile să le discute ulterior.

Tot atunci, ultimul a pretins și a primit de la solicitantă mijloace bănești în sumă de 200 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 3392, 64 lei MD, precum că pentru consultație.

În continuare, peste două zile, în cadrul următoarei întâlniri, judecătorul Valeriu Ghedreuțan, având același scop, fiind persoană cu funcție de demnitate publică, a spus că el va examina cazul respectiv și va adopta o hotărâre în favoarea declarantei*****, însă pentru aceasta, ultima trebuie să-i transmită mijloace bănești în sumă de 6 200 euro, bani pe care ea urmează să-i transfere din Italia pe numele său, în continuare transmițându-i în acest scop copia buletinului său de identitate.

La 14.04.2010,*****, prin intermediul sistemului de transferuri bănești „Money Gram”, a transferat din Italia pe numele lui Valeriu Ghedreuțan mijloacele bănești în sumă de 6 200 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova constituie 104755,82 lei MD, pe care ultimul le-a primit la 19 aprilie 2010, la Filiala nr.1 a BC „Victoriabank” SA amplasată în mun.Bălți str.A.Pușkin 18.

În continuare, la 24.05.2010 judecătorului Ghedreuțan Valeriu i-a fost repartizată cererea cet.*****privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesia străină.

Urmare, îndeplinirii atribuțiilor sale de serviciu, la 17.11.2014, în rezultatul examinării litigiului civil nominalizat înregistrat în Judecătoria Drochia cu nr.26-2-1119-24052010, judecătorul Valeriu Ghedreuțan a emis hotărârea judecătorească prin care a dispus recunoașterea după***** a dreptului de proprietate asupra construcțiilor în sumă de 409 420 lei, ceea ce constituie 75,26% din valoarea imobilului, situat în *****, însă evitând prin hotărârea emisă scoaterea sechestrului de pe imobilul dat.

Tot el, Ghedreuțan Valeriu în continuarea acțiunilor sale infracționale, la 01 februarie 2016 cunoscând despre faptul că sechestrul de pe imobilul menționat nu a fost scos, în scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, a mai pretins de la cet.*****mijloace bănești în mărime de 1000 euro, care conform cursului oficial al

Băncii Naționale din Moldova constituie 22399,7 lei MD, motivînd că banii transmiși anterior nu au fost destul pentru soluționarea pozitivă a cazului menționat.

La 15 februarie 2016 orele 15.36 Valeriu Ghedreuțan aflîndu-se în biroul *****, în biroul de serviciu a avocatului Malesenco Dumitru în continuare a mai pretins de la cet.*****mijloace bănești în mărime de 1000 euro, motivînd pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu și emiterea hotărîrii din 17.11.2014, hotărîrea emisă fiind în vigoare.

Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost contestată cu apel în termenul și ordinea prevăzută de art.401-402 Cod de procedură penală de către **procurorul în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean**, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței judecătoreiei Soroca sediul Central din 26.01.20218 în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ghedreuțan Valeriu, neaplicării confiscării și aplicării măsurilor de siguranță, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului Ghedreuțan Valeriu să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu amendă în mărime de 10000 u.c., echivalent 200000 lei, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 10 ani, trecerea forțată și gratuită din contul lui Ghedreuțan Valeriu în proprietatea satului potrivit art.106 Cod penal a echivalentului a 6400 euro rezultați din infracțiune și menținerea sechestrului aplicat asupra mijloacelor bănești 2600 dolari SUA și 1150 EURO ridicate de la Ghedreuțan Valeriu pentru asigurarea executării confiscării speciale și pedepsei amenzii.

În apel **procurorul** a invocat, că instanța de fond corect a apreciat acțiunile inculpatului Valeriu Ghedreuțan în partea recunoașterii vinovăției și condamnării lui în baza art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal, însă incorect a stabilit termenul pedepsei cu închisoarea și mărimea amenzii aplicate, cît și omiterea de către instanță a aplicării confiscării speciale potrivit prevederilor art.106 Cod penal.

Indică, că inculpatul exercitînd la momentul comiterii infracțiunii o funcție de demnitate publică, reprezentînd autoritatea judecătorească a statului, era obligat să respecte prevederile art.1 alin. alin.(1) și (2) din Legea nr.544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, conform căreia este purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, avînd, în temeiul art.15 alin.(1) lit.lit.a), e) din Legea nr.544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față

de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică al judecătorului, și, în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr.544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențați în procesul de examinare a cauzelor.

Mai menționează, că Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept stipulează, că: statele sunt garanți ai statului de drept și poartă responsabilitatea pentru punerea lor în aplicare pe deplin, nici o persoană publică nu este mai presus de lege, măsurile anticorupție sunt aplicate pentru a asigura responsabilizarea membrilor sistemului executive.

În esența și totalitatea lor, actele naționale și internaționale (Constituția Republicii Moldova, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept, Statutul Consiliului Europei din 5 mai 1949, Rezoluția adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr. 1594 (2007), Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.7/08) consfințesc statul de drept ca fiind o valoare supremă într-o societate democratică.

Invocă, că acțiunile lui Valeriu Ghedreuțan care exercita funcție de demnitate publică, analizate prin prisma actelor normative citate, au constituit o sfidare a valorii statului de drept.

Fapta imputată acestuia a condiționat indubitabil diminuarea încrederii societății în autoritatea judecătorească a statului. Prin acțiunile imputate lui Valeriu Ghedreuțan, care exercita funcție de demnitate publică, a fost compromisă lupta împotriva corupției și o obligațiune a fiecărei persoane publice.

Sentința nominalizată, în partea privind individualizarea pedepsei în raport cu prevederile din Partea generală a Codului penal și stabilirea acesteia este una blîndă, neîntemeiată și pasibilă casării, din următoarele considerente.

Contrar art.75 Codul penal, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța eronat a aplicat criteriile generale de individualizare a pedepsei, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit prevederilor art.106 Codul penal, instanța de fond urma să dispună confiscarea specială a mijloacelor bănești 6400 EUR, rezultate din infracțiunea de corupere pasivă incriminată inculpatului și să mențină sechestrul asupra mijloacelor bănești 2600 dolari SUA (26 bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare) și 1150 euro (10 bancnote cu nominalul de 100 euro fiecare, 3

bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare), ridicate la 22 martie 2016 în cadrul percheziției la domiciliul lui Valeriu Ghedreuțan, în scopul asigurării executării confiscării și pedepsei amenzii, însă instanța de fond neîntemeiat și ilegal a dispus restituirea mijloacelor bănești inculpatului după intrarea sentinței în vigoare.

Conform prevederilor art.397 alin.() pct. 2) Cod de procedură penală dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. art.395 și 396 Cod de procedură penală, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărîrea cu privire la confiscarea special.

Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost contestată cu apel nemotivat în termenul și ordinea prevăzută de art.401-402 Cod de procedură penală de către **inculpatul Valeriu Ghedreuțan**, în care a indicat că nu este de acord cu sentința, consideră de a fi anulată cu emiterea unei noi hotărîri de achitare.

A indicat, că apelul motivat îl v-a prezenta mai târziu.

Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost contestată cu apel nemotivat în termenul și ordinea prevăzută de art.401-402 Cod de procedură penală de către **avocatul Ion Vizdoga în interesele inculpatului Valeriu Ghedreuțan**, care a solicitat admiterea apelului, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu audierea martorilor și cercetarea probelor administrate, casarea sentinței judecătorești Soroca sediul Central din 26.01.20218 privind condamnarea lui Ghedreuțan Valeriu pe art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare a inculpatului din motivele lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia.

În apel **avocatul** a invocat, că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care edifică veritabile standarde al dreptului omului, ce urmează a fi aplicate de statele justițiabile la nivel intern, ori, jurisprudența degajată de Curte constituie o veritabilă sursă de conformitate pentru instanțele judecătorești naționale în procesul soluționării cauzelor penale la nivel național, în vederea organizării unei garanții practice eficiente a drepturilor și libertăților recunoscute. Jurisprudența Curții este de o aplicare directă în ordinea juridică internă (*Manualul judecătorului pentru cauze penale, Chișinău, 2013 pag. 127*) datorită prevederilor art.4 din Constituție, art.7 alin. (8) Cod de procedură penală.

În context, s-a apelat la garanțiile ce au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil, fondate pe art.6 CEDO, art.19 alin.(1) Cod de procedură penală.

Dat fiind circumstanțele cauzei și condițiile de instrumentare a dosarelor penale, s-au pus în evidență, că argumente apărării sunt suficient de puternice, capabile să justifice o singură soluție - achitarea inculpatului în raport cu acuzațiile penale aduse, or, potrivit art.389 cod de procedură penală, *1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești,*

vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. 2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Conform art.8 alin(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Pornind de la ideea că potrivit art.93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elementele de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, iar conform art.95 Cod de procedură penală, în procesul penal sunt admisibile doar probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod, apărarea a atras o atenție deosebită evaluării mijloacelor de probă.

Problema admisibilității probelor a fost abordată din punct de vedere al art.6 & 2 CEDO (*Manualul judecătorului pentru cauze penale, Chișinău, 2013, pag. 61, cu referire la Hotărârea CEDO în cauza Capean c. Belgiei*), aceasta, deoarece vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de codul de procedură penală, prin mecanismele prevăzute de cod, astfel, principiul legalității având o aplicare directă.

În mod special, s-au invocat aspecte ce țin de principiul „securității juridice” (*a se vedea hotărârea CEDO din 06.12.2007 în cauza Beian contra României*).

Dat fiind specificul cauzei penale, pretind ca inculpatul să fie tratat în același mod ca și justițiabilii, care au beneficiat de anumite efecte juridice în rezultatul soluționării unor cauze penale la nivel național.

Astfel, punând în evidență unele constatări cu valoare de principiu, expuse în Decizia CSJ nr.1ra-582/12, care sunt aplicabile cauzei în speță, după cum urmează: „În cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (*art.17 CPP*) și contradictorialității în procesul penal (*art.24 Cod de procedură penală*).

Relevantă în acest sens este și jurisprudența în materie penală a Curții Europene. Recunoscând unanim importanța deosebită a predictibilității legii procesual penale sub aspectul informării persoanei trase la răspundere penală cu privire la învinuirea înaintată, prin prisma impactului asupra echității procedurilor și a dreptului la apărare, s-a statuat o jurisprudență europeană constantă și consistentă, dintre care se menționează Hotărârile CEDO pronunțate în cauza De Torres vs Spania din 24.10.1996, Sassi vs Franța din 25.09.1999, Dragotoniu vs România din 24.05.2007.

În cauza Adrian Constantin vs România, prin Hotărârea din 12.04.2011, înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor”.

Aceste constatări sunt valabile pentru capătul de acuzare adus inculpatului Valeriu Ghedreușan. Inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii incriminate conform prevederilor art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal.

Ccoruperea pasivă, prevăzută la art.324 alin.(3) lit.a) Cod penal, reprezintă cea de-a cincea variantă-tip de infracțiune și se exprimă prin: „pretinderea, acceptarea, primirea personal sau prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei, ori promisiunii acestora, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

Potrivit art.14 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală.

Conform art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art.52 Cod penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În sensul art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii, determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite semnele componenței infracțiunii, prevăzută de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Dispoziția art.113 Cod penal, presupune că la calificarea infracțiunilor se efectuează confruntarea circumstanțelor faptei reale cu circumstanțele tipice cuprinse în norma juridicopenală. Calificarea după elementele componenței de infracțiune, în esență, presupune determinarea conținutului semnelor componenței de infracțiune prevăzută de o normă juridicopenală și pe de altă parte stabilirea în fapta persoanei a semnelor unei infracțiuni concrete după elementele componenței de infracțiune.

Stabilirea elementelor infracțiunii presupune o anumită consecutivitate, mai întâi se constată obiectul infracțiunii, deoarece fără o daună reală produsă obiectului este greu să vorbim despre săvârșirea unei infracțiuni, apoi se stabilește latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Exigențele înaintate față de actul de acuzare, atât în ceea ce privește calificarea faptelor, cât și sub aspectul acuzației ce se aduc (*Hotărârea CEDO în cauza Block c. Ungariei; Decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra-582/12*) au determinat stabilirea, la nivel național, a criteriilor de calificare a infracțiunii.

Potrivit doctrinei de specialitate, procesul de calificare a infracțiunii constă în trei fraze: Stabilirea, verificarea circumstanțelor faptei săvârșite; Alegerea și interpretarea normei juridice; Elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesual-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componente de infracțiune care o încadrează.

La instrumentarea cauzei penale în privința inculpatului nu s-a ținut cont și au fost încălcate cele mai elementare exigențe ale procesului de calificare a infracțiunii.

Reieșind din probele administrate, în mod indubitabil, fără careva îndoială s-a constatat, că banii în sumă de 200 euro de la *****au fost predestinați pentru consultarea juridică acordată acesteia, iar sumă de 6200 EURO primiți în anul 2010 de către judecătorul Valeriu Ghedreușan de la *****au fost destinați pentru rezolvarea litigiului dintre concubinii ***** și *****în vederea partajării pe cale amiabilă a casei de locuit, care ulterior au fost transmiși avocatului ***** pentru a-i transmite lui*****.

Nici un euro din cei transmiși inculpatului nu au fost destinați acestuia pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu de judecător din partea acestuia, adică de examinarea cauzei civile, care la acel moment nici nu exista. Toată sumă de bani transmiși acestuia erau destinați pentru a încerca de a rezolva problema partajării imobilului (casei) în procedură amiabilă, aceste circumstanțe reiese din declarațiile inculpatului, iar cele invocate de inculpat se confirmă pe deplin în baza declarațiilor martorilor ***** și *****

În această ordine de idei se constată o încadrare juridică greșită atribuită inculpatului, înaintata de partea acuzării și menținută de instanța de fond.

Contrar prevederilor art.394 alin.(1) p.2) Cod procedură penală, instanța de fond în sentința sa de condamnare deși a făcut referință la declarațiile inculpatului și declarațiile martorilor ***** și ***** , această versiune nu a fost combătută prin o analiză detaliată a celorlalte probe.

Instanța de fond s-a limitat doar la descrierea statică a tuturor probelor, fără a le clasifica ca probe ale acuzării și probe ale apărării.

Contrar prevederilor legislației procesual- penale instanța de fond nu și-a expus în sentință motivele respingerii probelor apărării.

Această scăpare de motivare a soluției adoptate lipsită de combaterea poziției apărării, care se confirmă printr-un cumul de probe, generează recunoașterea judecării cauzei cu încălcarea principiilor generale de desfășurare a procesului penal, cum sunt: legalitatea procesului penal (*art.7 Cod de procedură penală*); prezumția nevinovăției (*art.8 Cod de procedură penală*); respectarea drepturilor, libertăților și demnității umane (*art.10 Cod de procedură penală*); asigurarea dreptului la apărare (*art.17 Cod de procedură penală*); contradictorialitatea procesului penal (*art.24 Cod de procedură penală*); libera apreciere a probelor (*art.27 Cod de procedură penală*).

Conform hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție A Republicii Moldova privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006, Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, sentința se adoptă în numele legii și importanța acesteia ca act judiciar cere de la judecători o conștientizare deosebită, pentru legalitatea și temeinicia ei. Sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției, asigurându-se: contradictorialitatea procesului; egalitatea cetățenilor în fața judecării și a legii, respectarea cinstei și demnității persoanei; cercetarea nemijlocită și publică a probelor; cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a probelor prezentate și administrate. Sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii. Instanțele judecătorești vor ține cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată (*alin.(1) art.389 Cod de procedură penală*).

Una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată,

argumentându-se motivele admiterii sau respingerii probelor: atât de învinuire, cât și de apărare. În orice caz, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că sunt cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință.

Este necesar nu numai de a indica numele și prenumele părții vătămate și ale martorilor, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sunt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele response.

Recunoscându-l vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii după semnele ce urmează a fi apreciate (*de exemplu: deosebită cruzime, vădită lipsă de respect, urmări grave, încălcarea esențială a drepturilor și altele*), instanța este obligată, ca în partea descriptivă a sentinței, să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona prezența unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.

Instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare a inculpatului, nu a ținut cont de recomandările CSJ cu privire la motivarea unei sentințe de condamnare bazată pe practica judiciară și care reiese din prevederile legislației naționale și cea internațională la care R.Moldova a aderat și este parte componentă. Fiind încălcate flagrant de către instanța de fond a prevederilor procesual-penale, aceste lacune la pronunțarea sentinței de condamnare a lui V.Ghedreuțan generează indubitabil recunoașterea nulității sentinței pronunțate de instanța de fond, cu asumarea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel și cu pronunțarea unei noi soluții de achitare a inculpatului din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate acestuia.

La momentul pretinderii și primirii de către inculpat a sumei de 6400 euro (luna aprilie 2010) conform cursului BNM constituiau 108748,46 lei, ceea ce într-adevăr la acel moment constituia proporții deosebit de mari, reieșind din prevederile art.126 Cod penal, în vigoare pentru acea perioadă, însă, ulterior, art.126 Cod penal a fost modificat, iar proporțiile mici, mari și deosebit de mari au fost apreciate reieșind din salariu mediu lunar pe economie.

În baza art.10 Cod penal, se stabilește că legea penală care ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi; - conform Hotărîrii de Guvern al R.Moldova nr.773 din 27.11.2009 salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2010 constituia 2950 lei, iar proporțiile deosebit de mari, reieșind din dispoziția art.126 Cod penal după modificări, constituiau de la 118 000 lei și mai mult, iar suma de 108748,46 constituie doar proporții mari.

În așa ordine de idei se constată, incriminarea ilegală a semnului calificativ - proporții deosebit de mari.

Conform învinuirii înaintate și sentinței de condamnare se constată că infracțiunea de corupție activă a început în luna aprilie 2010, momentul pretinderii și acceptării a sumei de 200 euro de către inculpatul Ghedreuțan Valeriu de la *****și finisată infracțiunea la 15.02.2016 când a pretins de la *****încă o mie de euro.

În rezultatul examinării cumulului de probe administrate în prezenta cauză penală, s-a constatat că de către organul de urmărire penală în comun acord cu organul abilitat cu măsuri speciale de investigații a autorizat și au încercat de a transmite sub control 1000 (o mie) euro lui Ghedreuțan Valeriu de către *****.

Această măsură specială de investigație s-a soldat cu insucces deoarece, reieșind din declarațiile lui ***** , aceasta a înțeles că Ghedreuțan Valeriu, nu pretinde la acești bani și din acest motiv, deși îi avea la ea deoarece i-au fost dați de către ofițerii CNA, nu i-a transmis lui Ghedreuțan Valeriu.

Atît ***** , cît și sora acesteia ***** împreună cu cumnatul ei *****au declarat, că în același an 2010 la solicitarea lui ***** , *****a fost la Ghedreuțan Valeriu și a luat 1000 euro precum că pentru repararea acoperișului casei mamei lui ***** . Acest fapt a fost confirmat și de către inculpat în cadrul audierii în instanța de judecată. În această ordine de idei se constată că Ghedreuțan Valeriu este învinuit și condamnat pentru pretinderea și primirea a aceleiași sume de 1000 euro, de două ori.

Nici acuzatorul de stat și nici instanța de fond nu a dat o apreciere argumentelor apărării privind incriminarea dublă pentru aceeași faptă, ce vine în contradicție cu dispozițiile art.7 alin.(2) Cod penal, care stipulează că nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă, precum și art.22 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevede că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Concomitent, și prevederile Articolul 4) paragraf (1) al Protocolului 7 adițional Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale garantează că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Consacrarea principiului dreptului de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă a fost dezbătută și în Hotărîrea Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 din Codul de procedură penală, în care s-a menționat că dreptul în cauză derivă din art.21 din Constituție, conform căruia: ”Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i sau asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”.

Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa. Ultimul principiu consacră ideea că partea apărării dispune de un șir de pîrghii care pot fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției de către partea acuzării, inclusiv dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă. Garanțiilor necesare apărării persoanei acuzate de un delict în procesul judiciar, pe lângă alte drepturi procesuale, oferă persoanei și dreptul constituțional de a nu fi urmărită, judecată sau pedepsită de mai multe ori pentru aceeași faptă. Principiul în cauză presupune că cel care prin conduita sa a ignorat ordinea de drept va răspunde o singură dată pentru fapta ilicită, pentru o încălcare a legii se va aplica o singură sancțiune juridică. Acest principiu constituțional se aplică nu numai în cauzele penale, dar și în cauzele contravenționale, precum și în orice altă formă de răspundere juridică din aceeași materie de drept (de exemplu - penală sau civilă).

Unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul - securității raporturilor juridice, care cere, între altele, ca atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*a se vedea cauza Brumărescu c. României, [GCJ, nr. 28342/95, §61. ECHR 1999-VII, și cauza Roșea c. Moldovei, nr.6267/02, §24, 22 martie 2005).*

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului caracterului irevocabil al hotărîrilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărîri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci cînd este necesară, pe motivul unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

Lipsește elementele infracțiunii incriminate în acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu, iar sentința de condamnare a acestuia vine în contradicție cu însăși celor constatate de instanță.

Astfel, reieșind din cele constatate în prima instanță, chiar și dacă apărarea nu recunoaște existența elementelor infracțiunii, instanța chiar și dacă l-a găsit vinovat pe inculpat, incorect a dat apreciere perioadei de finisare a activității presupus infracționale a lui Ghedreuțan Valeriu. Astfel, prima instanță a considerat momentul finisării acțiunii infracționale a lui Ghedreuțan Valeriu la 01.02.2016 și la 15.02.2016 cînd a pretins cei 1000 euro, precum că pentru scoaterea de sub

sechestrul al imobilului aflat în litigiu. Reieșind din acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu s-a constatat că sechestrul de pe imobil a fost scos necondiționat, fără a pretinde și fără a primi suma de o mie de euro, fapt confirmat prin încheierea emisă și eliberată lui *****, precum și prin nerealizarea măsurii speciale de investigație, transmiterea banilor sub control, fiind preconizată, autorizată și soldată cu insucces, această eroare a instanței de fond a dus la aplicarea măsurii de pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 8000 la 10000 unități convenționale și cea complementară - privarea dreptului de a ocupa și exercita anumite funcții publice pe un termen de 10 ani, sancțiune introdusă prin Legea nr.326 din 23.12.13, M047-48/25.02.14 art.92, în vigoare din 25.02.14.

Inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă în contradicție cu prevederile art.10 Cod penal, aspectul retroactiv al legii penale.

Instanța de fond ascultând poziția apărării nu a dat nici o apreciere juridică ilegalităților admise la faza de urmărire penală și invocate de apărare atât la etapa cercetării judiciare, precum și în susținerile verbale.

Neexpunerea de către instanța judiciară asupra argumentelor apărării echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, inacțiune admisă de instanță ce determină instanța de apel de a rejudeca cauza penală conform ordinii stabilite pentru prima instanță și cu aprecierea tuturor circumstanțelor și împrejurărilor cauzei ce au importanță pentru soluționarea fondului.

Una din încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale este încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței. Astfel, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare, care potrivit art.251 alin.(3) Cod de procedură penală atrage nulitatea absolută a actului procedural, adică, nu se înlătură în nici un mod.

Martorul *****fiind audiat în instanța de fond a negat faptul că a primit această sumă de bani de la careva persoane, în special de la ***** pe care nici nu-l cunoaște, acest fapt se mai confirmă și prin declarațiile martorului *****, audiat în instanța de apel. Acesta a relatat că Vasiliev, ***** și *****sunt persoane cunoscute lui, deoarece sunt consăteni chiar și vecini. În ce privește afirmațiile lui *****, precum că nu-i cunoaște pe ***** și *****nu corespund adevărului, deoarece toți sunt aproximativ de aceeași vârstă și sunt mahalagii, au învățat într-o școală și au copilărit împreună. Tutunaru a declarat, că fiind martor pe dosarul civil de partajare a casei dintre *****și *****după ședința de judecată a fost amenințat de către *****și chiar acesta i-a dat foc la un stog de fîn ca să se răzbune, iar fiind într-o ceartă cu el acesta i-a relatat că el vrea cu mult mai mulți bani pentru cota sa de casă de la *****decît aceasta i-a dat.

Instanța de fond, ascultînd poziția apărării nu a dat nici o apreciere juridică ilegalităților admise la faza de urmărire penală și invocate de apărare atît la etapa cercetării judiciare, precum și în susținerile verbal.

Neexpunerea de către instanța judiciară asupra argumentelor apărării echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, inacțiune admisă de instanță ce determină instanța de apel de a rejudeca cauza penală conform ordinii stabilite pentru prima instanță și cu aprecierea tuturor circumstanțelor și împrejurărilor cauzei ce au importanță pentru soluționarea fondului.

Prin **decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 aprilie 2019**, apelul declarat de către inculpatul Ghedreuțan Valeriu și apelul declarat de avocatul Ion Vizdoga în interesele inculpatului au fost respinse ca nefondate, iar apelul declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție V.Muntean, a fost admis, casată parțial sentința în latura măsurilor asigurătorii de confiscare specială și menținerii sechestrului, cu pronunțarea în această parte a unei hotărîri noi, după cum urmează:

În baza art.106 CP, a fost confiscat cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului din contul lui Valeriu Ghedreuțan suma de 6400 (șase mii patru sute) euro sau echivalentul în lei RM la momentul executării conform cursului BNM, cu menținerea sechestrului pe mijloacele bănești de 2600 dolari SUA și 1150 euro, ridicate de la Valeriu Ghedreuțan pentru asigurarea executării confiscării speciale și pedepsei amenzii.

În rest, în latura pedepsei, corpurilor delictive și cheltuielilor judiciare au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond.

Termenul pedepsei urmînd a fi calculat din data reținerii, după epuizarea tuturor căilor ordinare de atac, cu includerea în el a perioadei de reținere din 22.03.2016, pînă la 25.03.2016.

Prin **decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2020**, au fost admise recursurile ordinare declarate de către inculpatul Ghedreuțan Valeriu, avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului și procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți Formusatii Andrei, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Ghedreuțan Valeriu și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Procedura de citare a părților procesului penal la ședința instanței de apel a fost respectată.

Procurorii Liliana Pasat și Victor Muntean în instanța de apel au solicitat admiterea apelului procurorului pe motivele invocate și respingerea apelurilor inculpatului și apărătorului.

În ședința instanței de apel **inculpatul Ghedreuțan Valeriu** și **avocatul Vizdoga Ion** au solicitat admiterea apelurilor inculpatului și apărătorului conform motivelor invocate și respingerea apelului procurorului.

Verificând legalitatea verdictului contestat și temeinicia argumentelor formulate de apelanți în raport cu materialele cauzei penale și prevederilor legale, ascultând pledoariile participanților la proces, Colegiul penal ajunge la următoarea concluzie:

Concluzia Colegiului penal se va întemeia pe dispozițiile **art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) și pct.2) Cod de procedură penală**, potrivit căruia, *(1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță;.*

Potrivit prevederilor **art.414 alin.(1) Cod de procedură penală**, *(1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Colegiul penal reține și prevederile pct.1) al **Hotărârii Plenului CSJ cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel nr.22 din 12 decembrie 2005**, potrivit căruia *conform capitolului IV, secțiunea 1 Cod de procedură penală apelul este o cale de atac ordinară, care poate fi folosită împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului de către o instanță judiciară inferioară, pentru ca pricina să fie supusă unei noi judecări, în vederea reformării hotărârii nedefinitive. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Apelul este și o cale de reformare a hotărârii. În cazul admiterii lui, hotărârea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizîndu-se și posibilitatea administrării de noi probe. Apelul este o cale de atac accesibilă oricărei persoane interesate (martor, expert, interpret ș.a.). El are ca efect imediat suspendarea executării hotărârii atacate, de aceea trebuie folosit într-un termen scurt, fixat de lege.*

Apelurile **procurorului în Procuratura Anticorupție Victor Muntean, inculpatului Valeriu Ghedreuțan și avocatului Ion Vizdoga în interesele inculpatului Valeriu Ghedreuțan** au fost declarate în termen.

Colegiul penal consideră, că judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei penale și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind existența faptei infracționale, vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Ghedreuțan Valeriu în baza art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal.

La faza de urmărire penală, Ghedreuțan Valeriu a recunoscut integral vina, dând declarații și semnând personal declarațiile, reflectând toate circumstanțele învinuirii.

Dar, în ședința de judecată a instanței de fond, Ghedreuțan Valeriu a negat total vinovăția, înaintând diferite versiuni.

Colegiul penal apreciază nerecunoașterea vinei de către Ghedreuțan Valeriu ca dreptul său la apărare și libertatea de mărturisire împotriva sa, consfințite la art.17 și art.21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal, în cursul judecării cauzei penale fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii ce i se impută – art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal.

Colegiul penal consideră, că inculpatul Ghedreuțan Valeriu n-a recunoscut vina, urmărind doar scopul de a evita răspunderea penală, ducând în eroare instanța de judecată prin declarațiile pe care le-a dat ulterior în ședința de judecată a instanței de fond și apel și prin martorii care i-a determinat să dea declarații în favoarea sa.

Soluția instanței de fond referitor la confirmarea vinovăției lui Ghedreuțan Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal se confirmă prin *declarațiile inculpatului Ghedreuțan Valeriu*, care au fost apreciate în raport cu *declarațiile martorilor ******, *******, *******, *******, *******, *******, *******, *******, *******, *******, ******* și *probele scrise – procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 16.02.2016: interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu imagini din 15.02.2016 orele 14.32-17.10 între ***** procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 16.02.2016 cu fixarea acțiunilor lui V.Ghedreuțan și ***** din 15.02.2016; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație: interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice efectuate de pe numărul de telefon 069911177 a lui D.Malesenco și stenograma discuțiilor din 01.03.2016 orele 09.50-09.54 cu numărul de telefon 069291466 utilizat de ***** din 08.04.2016; procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație: controlul transmiției banilor din 24.04.2016; procesul-verbal de*

percheziție a biroului de serviciu nr.10 a judecătorului r.Drochia V.Ghedreuțan din 22.03.2016; procesul-verbal de examinare a bunurilor și obiectelor din 01.04.2016; procesul-verbal de examinare din 01.04.2016; ordonanța de recunoaștere a documentelor și obiectelor în calitate de corp delict din 08.04.2016; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui V.Ghedreuțan din 22.03.2016; procesul-verbal de examinare a documentelor din 29.03.2016; ordonanța de recunoaștere a documentelor și obiectelor în calitate de corp delict din 29.03.2016; procesul-verbal de examinare 15.03.2016; copia buletinului de identitate a lui V.Ghedreuțan; hotărîrea Judecătoriei Drochia din 17.11.2014; ordonanța de recunoaștere a documentelor și obiectelor în calitate de corp delict din 15.03.2016 și procesul-verbal de examinare din 20.04.2016, care au fost cercetate în ședința de judecată.

Martorul ***** a declarat, că în martie-aprilie 2010, împreună cu sora Agache Veronica și viitorul soț ***** au mers la judecătorul Ghedreuțan Valeriu, în biroul căruia i-a povestit că a muncit în Italia, a construit casă și a cumpărat automobil, fiind în concubinaj cu *****, cu care sau despărțit la moment, și în final a rămas cu nimic.

Peste două zile, Ghedreuțan Valeriu i-a spus că o va ajuta, doar că vor fi cheltuieli și trebuie să-i transmită 6000 euro și ea a acceptat. Pentru consultație a plătit 200 euro. Banii în sumă de 6200 euro au fost transmiși în trei transferuri pe numele lui Ghedreuțan Valeriu.

În ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind reprezentată de sora ei Agache Veronica pe bază de procură.

În luna noiembrie 2015, ea a fost telefonată de Ghedreuțan Valeriu, care i-a spus că sunt probleme. Revenind în țară la 01.02.2016, Ghedreuțan Valeriu i-a spus că ei în revine 70% din casă, iar restul lui *****. Ghedreuțan Valeriu i-a mai spus, că a trebuit să-i dea lui *****ceva, iar ceilalți bani i-a cheltuit. Ghedreuțan Valeriu a mai pretins 1000 euro, în legătură cu executarea și sechestrul.

Martorul ***** a confirmat, că împreună cu sora *****și ***** au fost la consultație la judecătorul Ghedreuțan Valeriu, însă în birou doar ei au intrat, ea cu soțul au așteptat în mașină. De la Ghedreuțan Valeriu cunoaște, că sora *****a câștiga 75 % din casă și că este hotărîre judecătorească, care urmează a fi prezentată la oficiul cadastral. La oficiul cadastral i-au spus, că trebuie scos sechestrul pe casă. Ghedreuțan Valeriu i-a spus, că timp de șase ani sau făcut cheltuieli.

Martorul ***** a confirmat aceleași fapte referitor la problemele cu casa lui *****, indicând că știe că *****i-a trimis lui Ghedreuțan Valeriu bani, dar nu cunoaște scopul.

Martorul ***** a declarat, că V.Agache a rugat-o s-o reprezinte în judecată pe sora sa ***** , iar ea a acceptat. Dosarul s-a aflat la judecătorul Ghedreuțan Valeriu și ea a participat până la finisare, cu pronunțarea hotărârii. Mai mult nu a avut tangențe cu cazul dat. Ulterior au fost pretenții din partea lui ***** , dar ea i-a spus să meargă în cancelarie și să vadă soarta dosarului.

Martorul Foale Cristina a declarat, că din anul 2013 activează în calitate de grefier la Judecătoria ***** cu judecătorul V.Ghedreuțan. A participat la examinarea cauzei civile *****împotriva lui *****privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesie străină. Avocatul Lilia Ababii reprezenta interesele reclamantei ***** , dar nu s-a prezentat nici o dată. Mai târziu, a parvenit cererea de ridicare a sechestrului pe bunul imobil în litigiu.

Martorul ***** a declarat, că a activat în calitate asistent judiciar. Pe cauza civilă *****împotriva lui *****privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesie străină a participat în calitate de asistent judiciar, întocmind proiectul hotărârii, iar partea motivată a fost întocmită de Ghedreuțan Valeriu. Părțile n-au fost prezente, fiind reprezentați de avocații Ababii, Răciula și Lichii. Cererea de chemare în judecată a fost admisă. Hotărârea a fost atacată la Curtea de Apel Bălți și a rămas în vigoare.

Martorul ***Valeriu** a declarat, că a concubinat cu ***** cinci ani. În anul 2010, *****l-a dat în judecată, hotărârea fiind adoptată de judecătorul V.Ghedreuțan, prin care 75,6 % din proprietate au fost date lui *****și 24,4 % i-au revenit lui și cheltuielile de judecată. Din anul 2010 și până în prezent, nimenea n-a fost să-i propună mijloace bănești pentru a se dezice de partea sa din casă. Și nici din partea lui V.Ghedreuțan nimenea nu a venit. În cadrul discuțiilor cu ***** , el i-a propus să fie vândută casa și împărțită în jumătate. N-au ajuns la un numitor comun, deoarece *****dorea să-i revină casa integral.

Martorul ***** a declarat, că pe Ghedreuțan Valeriu îl cunoaște de două săptămâni. Ultimul a venit la el acasă și l-a rugat să dea declarații în privința la niște bani. În anul 2010, la el a venit ***** și la rugat să meargă în or.Drochia să dea niște bani. La oprirea din s.Nicoreni, ***** a numărat 6000 euro și i-a transmis lui *****pentru ca acesta să perfecteze la notar niște documente.

Martorul ***** a declarat, că pe Ghedreuțan Valeriu îl cunoaște de trei săptămâni. Acesta l-a rugat să dea declarații. În anul 2010 la el la Bălți a venit ***** , care l-a rugat să meargă în Drochia să dea niște bani. Împreună cu ***** și Secrieru, au venit la o oprire spre or.Rîșcani, unde Secrieru a numărat 6000 euro, pe care a spus că i-a luat de la un avocat, și a ieșit din automobil, spunând că se duce să se clarifice cu o casă. Momentul transmiterii banilor nu a văzut. Pe *****nu l-a văzut nici o dată.

Potrivit *ordinelor de primire a numerarului nr.15979883 din 19.04.2010, nr.15979827 din 19.04.2010, nr.15979930 din 19.04.2010 și formularele de primire a transferurilor nr.68346579 din 19.04.2010, nr.41913886 din 19.04.2010 și nr.79053958 din 19.04.2010*, ridicate la 29.03.2016 din filiala nr.1 a BC "Victoria Bank" SA din mun.Bălți str.Pușkin, mijloacele bănești în sumă de 6200 euro au fost primite de Ghedreuțan Valeriu de la *****.

Conform *copiilor documentelor bancare cu privire la transferul mijloacelor bănești prin "Money Gram" (documentele de transfer de bani în sumă de 6200 euro din 14.04.2010, copia buletinului de identitate a lui V.Ghedreuțan și copia hotărîrii din 17.11.2014), ridicate de la *****la 15.02.2016*, la 14.04.2010, *****i-a transmis lui Ghedreuțan Valeriu suma de 6200 euro, în trei tranșe.

Instanța de fond a considerat suficiente aceste probe pentru demonstrarea vinovăției lui **Ghedreuțan Valeriu** în comiterea infracțiunii prevăzute de **art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal - coruperea pasivă, adică pretinderea, acceptarea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de o persoană cu funcție de demnitate publică, în proporții deosebit de mari**.

La părerea Colegiului penal, probele administrate pe cauza penală corespund cerințelor stipulate de art.93-101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, veridice, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând vinovăția lui Ghedreuțan Valeriu în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură, susținând în acest sens concluzia instanței de fond.

Mai mult, în instanța de apel au fost verificate probele, care au stat la baza soluției instanței de fond.

Martorul ***** în instanța de apel a declarat, că susține declarațiile date în instanța de fond. Suplimentar a mai declarat, că din anul 2010 nu a discutat cu nimenea referitor la partajarea casei, doar cu avocatul. Cu ***** a discutat în privința casei înainte de a fi dat în judecată. Nu a achitat nici o expertiză, deoarece nu avea bani. Cu ***** a discutat despre casă, să-i dea lui ***** , dar el i-a răspuns, că judecata v-a hotărî. A refuzat propunerea de a ceda casa.

Martorul ***** în instanța de apel a declarat, că susține declarațiile date în instanța de fond. Suplimentar a mai declarat, că *****trebuia să lase casa soției sale ***** , că banii pentru construcția casei erau a lui ***** , că *****i-a spus că nu-i dă casa până când nu primește banii, că s-a certat cu ***** , deoarece a dat declarații în cauza civilă referitor la colete și bani primiți de *****de la *****și pentru că nu i-a achitat serviciile de transport.

Martorul****în instanța de apel a declarat, că susține declarațiile date în instanța de fond. Cunoaște, că ****și ****sunt într-un litigiu de partajare a proprietății comune. Nu cunoaște dacă Secieru cu ****sau întâlnit pe această temă.

În instanța de apel au fost cercetate și **probele scrise prezentate de acuzatorul de stat**, printre care: **Vol.I – procesul-verbal de primire a plângerii (denunțului) din 15.02.2016; procesul-verbal de audiere a martorului **** din 15.02.2016; ordonanța de ridicare din 15.02.2016; procesul-verbal de ridicare din 15.02.2016 cu anexe: transfer bancar, copia buletin V.Ghedreuțan și copia hotărârii din 17.11.2014; procesul-verbal de examinare din 15.03.2016; ordonanța de recunoaștere a documentelor drept corpuri delictive și anexarea lor la materialele cauzei penale din 15.03.2016; procesul-verbal de audiere a martorului **** din 24.03.2016; procesul-verbal de audiere a martorului Agahe Vera din 24.03.2016; ordonanță privind efectuarea activității speciale de investigații din 15.02.2016; procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 15.09.2016; procesul-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor sau a imaginilor din 16.02.2016; anexa nr.1 la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrărilor comunicărilor și a imaginilor din 15.02.2016; procesul-verbal de predare-primire a tehnicii speciale din 15.02.2016; încheierea din 16.02.2016; raportul din 12.03.2016; ordonanță privind prelungirea efectuării activității speciale de investigații din 12.03.2016; încheierea din 12.03.2016; ordonanță privind încetarea măsurii speciale de investigații din 12.04.2016; ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigație din 12.04.2016; încheiere din 12.04.2016; ordonanță privind efectuarea activității speciale de investigații din 15.02.2016; procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 16.02.2016; încheiere din 16.02.2016; ordonanță privind prelungirea efectuării măsurii speciale de investigație din 12.03.2016; procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul mijloacelor tehnice din 23.03.2016; ordonanță privind încetarea măsurii speciale de investigații 12.04.2016; ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultatelor de măsurii speciale de investigație din 12.04.2016; încheiere din 12.04.2016; raportul din 16.02.2016; ordonanță privind autorizarea activității speciale de investigație 22.02.2016; încheierea din 22.02.2016; încheierea din 23.02.2016; raportul din 21.03.2016; ordonanță privind prelungirea autorizării activității speciale de investigații din 21.03.2016; încheierea din 21.03.2016; procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații (interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau imaginilor) din**

08.04.2016; anexa nr.1 la procesul-verbal privind efectuarea măsurii speciale de investigații din 08.04.2016; ordonanță privind încetarea măsurii speciale de investigații din 06.04.2016; ordonanță privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigație din 08.04.2016; încheierea din 08.04.2016; raportul din 16.02.2016; ordonanță privind autorizarea activității speciale de investigații din 22.02.2016; încheierea din 22.02.2016; raportul din 21.03.2016; ordonanță privind prelungirea autorizării activității speciale de investigații din 21.03.2016; încheiere din 21.03.2016; încheierea din 08.04.2016; ordonanță din 15.02.2016; ordonanță din 14.03.2016; raportul din 23.03.2016; procesul-verbal privind transmiterea banilor din 15.02.2016; proces-verbal privind controlul transmiterii banilor din 24.03.2016. **Vol.II** – încheiere din 22.03.2016; procesul-verbal de percheziție din 22.03.2016; procesul-verbal de examinare din 01.04.2016 cu anexe; procesul-verbal de examinare din 01.04.2016; copii a încheierilor; ordonanță de recunoaștere a documentelor drept corpuri delictive și anexarea lor la materialele cauzei penale din 08.04.2016; încheierea din data de 01.04.2016; informația din registrul bunurilor imobiliare; procesul-verbal de percheziție din 22.03.2016; încheiere din 22.03.2016; ordonanță de efectuare a percheziției din 22.03.2016; procesul-verbal de percheziție din 22.03.2016; procesul-verbal de sigilare din 22.03.2016; încheierea din 22.03.2016; procesul-verbal de examinare din 31.03.2016; ordonanță de recunoaștere a documentelor drept corpuri delictive și anexarea lor la materialele cauzei penale din 31.03.2016 cu anexe; ordonanță de recunoaștere a documentelor drept corpuri delictive și anexarea lor la materialele cauzei penale din 31.03.2016; încheiere din 28.03.2016; procesul-verbal de ridicare din 29.03.2016 cu anexe; procesul-verbal de examinare a documentelor din 29.03.2016; ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la dosar din 29.03.2016; ordonanță de ridicare din 23.03.2016; procesul-verbal de ridicare din 23.03.2016 cu anexe. **Vol.III** – date caracteristice eliberate în privința lui Ghedreuțan Valeriu; hotărâre cu privire la eliberarea acordului la efectuarea percheziției, reținerea și arestarea judecătorului Judecătoria r-ul Drochia Ghedreuțan Valeriu; procesul-verbal de audiere a învinuitului Ghedreuțan Valeriu din 24.03.2016; procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului Ghedreuțan Valeriu din 21.04.2016. **Vol.IV** – procesul-verbal de examinare din 20.04.2016; copiile dosarului civil ce tine de acțiunea civilă înaintă de către *****, cu mențiunea conform originalului. **Vol.V** – încheierea din data de 26.02.2015; **Vol.VI** – copii de acte și ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și de anexare la dosar din 21.04.2016; declarațiile martorului *****;

*declarațiile martorului *****; declarațiile martorului *****; declarațiile martorului *****; declarațiile martorului Ababei Lilia; Vol.VII – declarațiile martorului *****; Vol.VIII –declarațiile martorului *****Valeriu; și probele scrise prezentate de apărare, printre care, Vol.VI – declarațiile martorului *****. Vol.VII – declarațiile martorului *****; declarațiile martorului *****; declarațiile martorului C*****. Vol.VIII – declarațiile martorului C*****; declarațiile martorului *****.*

Ca un rezumat al probelor verbale și scrise, Colegiul penal ține să facă referință la cele mai importante probe, care confirmă circumstanțe importante pentru fapta infracțională, calificarea juridică și vinovăția inculpatului Ghedreuțan Valeriu.

Martorul *****, pe tot parcursul procesului penal, de la denunț până în ședința de judecată, a declarat cu bună știință, că i-a transmis judecătorului Ghedreuțan Valeriu suma de 6400 euro pentru a o ajuta cu litigiul privind casa pe care a construit-o pe banii munciți în Italia, precum și că acesta a mai pretins suplimentar și suma de 1000 euro.

*****a declarat, că ea, după discuția cu inculpatul Ghedreuțan Valeriu, i-a plătit 200 euro, iar ulterior a transferat din Italia pe numele inculpatului și la cerințele acestuia suma totală de 6200 euro. Inculpatul a făcut calcule personal, a apreciat costul casei în litigiu cu 60.000 euro și a pretins 10 % din această sumă, adică 6200 euro. Ea i-a spus, că suma este prea mare, însă inculpatul i-a explicat că aceasta nu deține nici o probă că a introdus bani în casă, fiind nevoită să accepte să plătească banii solicitați de inculpat. Tot ea a mai declarat, că judecătorul Ghedreuțan Valeriu a judecat cauza civilă între *****și *****de partajare a casei de locuit. *****a fost nemulțumită de modul în care a fost partajată casa, de aceea a cerut explicații lui Ghedreuțan Valeriu, iar acesta i-a răspuns că a trebuit să-i dea și lui *****ceva, căci altfel n-a putut, iar ceilalți bani i-a cheltuit, însă n-a menționat cât și unde anume. Ulterior, când ea a revenit în țară, inculpatul Ghedreuțan Valeriu a mai pretins de la dânsa 1000 euro, pe care i-a promis să plătească la finisarea cauzei civile.

Nu este temei de a se îndoii în declarațiile acesteia, deoarece ea a fost audiată sub jurământ și cu preîntâmpinarea pe art.312 și art.313 Cod penal.

Prezența relațiilor între inculpatul Ghedreuțan Valeriu și *****se confirmă de declarațiile martorului *****, care le-a făcut cunoștință. Declarațiile martorei *****, *****, ***** și ***** care confirmă, că anume inculpatul Ghedreuțan Valeriu, fiind în funcție de judecător la judecătoria Drochia, a judecat litigiul civil

*****către*****, privind recunoașterea dreptului de proprietate și revendicarea bunurilor din posesie străină.

Mai mult, declarațiile ei se confirmă prin declarațiile persoanelor audiate, prin transferurile bancare pe numele lui Ghedreuțan Valeriu, prin hotărârile judecătorești și celelalte materiale ale cauzei penale.

Martorii ***** și ***** au confirmat adresarea lui *****la judecătorul Ghedreuțan Valeriu referitor la litigiul legat de casă, reprezentarea lui *****în ședința de judecată, circumstanțele adoptării hotărârii și referitor la sechestrul.

Și *****a confirmat prezența litigiului legat de casa construită împreună cu *****și faptul că nu a primit propuneri sau bani ca rezultat al litigiului, pentru a se dezice de casă de la nici o persoană.

Colegiul penal nu are temei de a pune la îndoială declarațiile martorului *****Valeriu, care fiind audiat în instanța de fond a negat faptul că a primit sume de bani de la careva persoane, în special de la *****. Aceste declarații a martorului instanța le consideră veridice, în caz contrar oricine i-ar fi dat bani acestuia avea să se asigure printr-o recipisă, pentru a confirma faptul transmiterii banilor, dat fiind că aceștia precum că se transmiteau prin intermediari, pe când toți erau cointeresați să primească dovezi de plată pentru a fi prezentate în judecată. Din aceste motive declarațiile celorlalți martori, inclusiv și cele a lui *****, Colegiul penal le apreciază critic, or, probe ce ar confirma că *****Valeriu ar fi primit orice sume de bani, instanței de fond și celei de apel nu au fost prezentate. Declarațiile acestor martori în cumul cu probele scrise confirmă că între inculpat, pe de o parte și partea în procesul civil judecat de dânsul erau relații bune și că inculpatul personal a pretins, a acceptat și a primit prin transfer bancar bani de *****, ce nu i se cuveneau, pentru sine, pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de o persoană cu funcții de demnitate publică, în proporții deosebit de mari.

Prin măsurile speciale de investigații au fost înregistrate discuțiile dintre Ghedreuțan Valeriu și *****referitor la litigiul și modul de executare.

În biroul judecătorului Ghedreuțan Valeriu au fost găsite înscrieri cu datele de contact a lui *****, copia raportului de evaluare, documente procesuale ale cauzei civile unde *****era parte în proces și alte documente importante.

La domiciliul lui Ghedreuțan Valeriu au fost depistate mijloace bănești, care au fost puse sub sechestrul.

De la filiala nr.1 a BC "Victoria Bank" din mun.Bălți str.A.Pușkin au fost ridicate *ordinelor de primire a numerarului nr.15979883 din 19.04.2010, nr.15979827 din 19.04.2010, nr.15979930 din 19.04.2010 și formularele de*

primire a transferurilor nr.68346579 din 19.04.2010, nr.41913886 din 19.04.2010 și nr.79053958 din 19.04.2010, prin care se confirmă, că Ghedreuțan Valeriu a primit suma de 6200 euro de la *****.

Și de la ***** au fost ridicate *documentele de transfer de bani în sumă de 6200 euro din 14.04.2010, copia buletinului de identitate a lui V.Ghedreuțan și copia hotărîrii din 17.11.2014*, prin care se confirmă că i-a transmis lui Ghedreuțan Valeriu suma de 6200 euro.

De asemenea a fost examinat dosarul civil, din care rezultă că cererea de chemare în judecată înaintată de *****a fost înregistrată la 24.05.2010 și repartizată judecătorului Ghedreuțan Valeriu, care a adoptat hotărîrea în folosul acesteia.

Inculpatul Ghedreuțan Valeriu a mai pretins suma de 1000 euro pentru a scoate sechestrul, dar care în final nu a primit-o.

Colegiul penal ține să menționeze, că declarațiile martorului *****au fost susținute la faza de urmărire penală și de Ghedreuțan Valeriu, care a dat declarații și a recunoscut integral vina, explicând în detaliu circumstanțele în care a comis infracțiunea. Acesta a confirmat, că a primit de la *****suma de 6200 euro și că a mai pretins suma de 1000 euro.

Deja în instanța de judecată, Ghedreuțan Valeriu n-a susținut aceste declarații și a negat vinovăția, înaintând diferite versiuni, care nu coroborează cu probatoriul cercetat în ședința de judecată.

Inculpatul în ședința judiciară și-a schimbat declarațiile date inițial, el nu neagă că a primit banii, însă indică că acești bani i-a transmis lui *****, prin intermediul altor persoane, dar ultimul neagă asemenea fapte.

Infracțiunea comisă a avut loc în mai multe etape, așa la discuțiile inițiale inculpatul primește 200 euro, echivalentul a 3392,64 lei pentru consultație, ulterior acesta iarăși primește prin transfer 6200 euro, echivalentul a 104755,82 lei și în final la 01.02.2016 pretinde suma de 1000 euro, echivalentul a 22399,7 lei pentru scoaterea sechestrului de pe casă.

Colegiul penal consideră, că probele indicate mai sus și analizate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului Ghedreuțan Valeriu și combat argumentele părții apărării, precum că acțiunile ultimului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii și sunt încălcări disciplinare.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond corect a concluzionat, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptelor imputate, vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin declarațiile martorilor principali ai acușării, care au

fost audiați nemijlocit în ședința instanței de fond, precum și prin probele scrise, cercetate în instanței de apel.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Ghedreuțan Valeriu, just a fost apreciată de către instanța de fond, ca o metodă de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală, fapt care nu poate echivala cu achitarea acestuia, deoarece în cursul judecării cauzei penale au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal – “corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea, primirea personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sinepentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite de o persoană cu funcții de demnitate publică, în proporții deosebit de mari”.

Întregul cumul de probe administrat în prezenta cauza penală, confirmă faptele prejudiciabile și vinovăția lui Ghedreuțan Valeriu în “corupere pasivă”.

Din ansamblul probelor cercetate și analizate, Colegiul penal consideră, că fapta a fost comisă de Ghedreuțan Valeriu în împrejurările descrise în învinuire, că fapta cuprinde elementele infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal și că Ghedreuțan Valeriu este vinovat de comiterea acestei infracțiuni.

Cât ține de apelurile **inculpatului Valeriu Ghedreuțan** și **avocatului Ion Vizdoga în interesele inculpatului Valeriu Ghedreuțan**, acestea sunt absolut nefondate și urmează a fi respinse.

Inculpatul Ghedreuțan Valeriu a înaintat apel nemotivat, dar fără a indica careva argumente în susținerea solicitărilor înaintate.

Un apel suplimentar și cu argumente, inculpatul Ghedreuțan Valeriu așa și n-a mai înaintat.

Colegiul penal consideră, că argumentele indicate de apărare în apel, susținute în ședința de judecată, sunt absolut nefondate.

Nu pot fi admise argumentele apărării, că faptei i sa dat o încadrare juridică greșită, că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele infracțiunii, că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO și jurisprudența CtEDO, că n-au fost respectate obligațiunile de motivare, că a fost încălcat dreptul la apărare și că a fost încălcat principiul contradictualității, deoarece lecturarea materialelor cauzei penale indică contrariul.

În apelul său, partea apărării indică la presupusele încălcări a principiilor legalității, prezumției nevinovăției, respectării drepturilor, libertăților și demnității umane, asigurarea dreptului la apărare, contradictorialitatea procesului penal și libera apreciere a probelor, dar nu oferă o argumentare în detaliu în ce constau încălcarea acestor principii în raport cu materialele cauzei penale și prevederilor

legale. Or, din lecturarea materialelor cauzei penale, nu se identifică careva încălcări susținute de apărare în apel și în ședința de judecată.

Procesul penal în privința lui Ghedreuțan Valeriu a fost guvernat de principiile prezumției nevinovăției, contradictorialității, egalității armelor, respectarea drepturilor la apărare, la participarea la judecarea cauzei penale, la prezentarea explicațiilor și argumentelor, probelor, etc., care sunt garanțiile unui proces echitabil, ceia ce-i contrar alegațiilor apărării.

Condamnarea lui Ghedreuțan Valeriu nu-i bazată pe presupuneri, cum afirmă apărarea, dar de probe, care-s administrate conform normelor Codului de procedură penală de către organul de urmărire penală și procuror, cercetate în ședința de judecată cu participarea părților și apreciate la justa valoare, în baza normelor procesuale.

Probele au fost cercetate în ședința de judecată a instanței de fond în ordinea stabilită de normele de procedură penală, fiind verificate suplimentar în instanța de apel, cu participarea părților.

Probele au fost declarate admisibile, doar după ce au fost cercetate în ședința de judecată și după ce părțile sau expus poziția.

Probele, pe care instanța de fond și-a întemeiat vinovăția lui Ghedreuțan Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal corespund tuturor criteriilor probatorii legale, acestea fiind pertinente, concludente, utile și veridice, iar toate în ansamblu coroborează și reflectă adevărul obiectiv, fiind just apreciate de instanța de fond.

Nu sau stabilit careva încălcări la administrarea probelor din partea organului de urmărire penală și procurorului, cum afirmă apărarea în apelul său.

Toate probele au fost administrate de organul de urmărire penală și procuror în mod legal și motivat la diferite etape, fiind cercetate în ședința de judecată în prezența părților procesului penal, asupra cărora părțile sau expus părerile în luările de cuvânt și pledoarii.

Normele de procedură penală, la care a făcut referire apărarea în apelul formulat, au fost respectate în deplină măsură, fără careva excepții.

Nu sau stabilit careva încălcări, care ar duce la nulitatea probelor, cum afirmă apărarea în apelul său și cum și-a argumentat poziția în ședința de judecată.

Versiunea părții apărării expusă în apel, precum că banii primiți de către inculpatul Ghedreuțan Valeriu au fost destinați plăților pentru *****, Colegiul penal o consideră ca o metodă de apărare, pentru a evita răspunderea penală, care a fost înaintată mai târziu, deja în ședințele judiciare.

Colegiul penal apreciază critic declarațiile martorilor apărării, prin care se pretinde, precum că inculpatul Ghedreuțan Valeriu a achitat 6000 euro lui *****, declarații ce urmează a fi respinse.

Declarațiile martorilor *****, *****, C*****, T*****și *****, prin care se pretinde că inculpatul Ghedreuțan Valeriu ar fi plătit lui *****Valeriu banii primiți de la *****, se combat prin declarațiile lui Ghedreuțan Valeriu date la urmărirea penală, care nu a indicat nimic despre așa plată, declarațiile acestuia fiind date în prezența apărătorului și în veridicitatea lor instanța de fond și instanța de apel nu are reamei de a se îndoii.

Faptul, că versiunea inculpatului nu este veridică și este o metodă de autoapărare, se confirmă și prin declarațiile lui *****, care nu cunoaște nimic de așa versiune, cu atât mai mult, că ea direct indică că banii primiți de inculpat i-au fost destinați acestuia pentru soluționarea cauzei civile în folosul său, deoarece aceasta nu deținea probe că a achitat costul construcției casei. În cazul în care inculpatul convenea cu *****despre așa plăți, aceasta avea obligator să cunoască despre ele și nu avea temeii să considere că i-a plătit lui Ghedreuțan Valeriu pentru serviciile sale o sumă exagerată.

Cu atât mai mult, versiunea apărării se infirmă prin declarațiile martorului *****, care neagă total că ar fi primit sau i-ar fi propus cineva acești bani.

Încă o versiune a părții apărării este și faptul, că Ghedreuțan Valeriu i-a împrumutat lui ***** 1000 de euro pentru reparația acoperișului mamei lui***** și *****. Din aceste motive, la ultimele întâlniri a inculpatului cu *****, acesta tot pretindea de la dînsa o mie euro, această sumă era datorată de familia Agache și *****lui Ghedreuțan Valeriu. Această versiune a părții apărării de asemenea urmează a fi respinsă, deoarece aceasta contravine declarațiilor inițiale ale inculpatului, date la urmărirea penală, care la direct indica că a pretins de la *****o mie de euro, ca plată după ce va fi finisată cauza civilă.

Declarațiile martorilor ***** și ***** în această parte, Colegiul penal consideră necesar a fi respinse, deoarece acestea nu sunt veridice și nu pot fi la baza sentinței, or, suma de 1000 euro nu poate fi considerată un împrumut, dar a fost pretinsă de către inculpat pentru îndeplinirea acțiunilor sale de serviciu. Toate sumele de bani pretinse de inculpat au un caracter ilegal și nu pot fi considerate ca fiind participante în circuitul civil.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa sunt combătute de probele administrate pe dosar, care colaborează între ele, de aceea poziția inculpatului corect a fost apreciată ca metodă aleasă pentru evitarea răspunderii penale de cele comise.

Nu pot fi admise cerințele apărătorului, privind pretinsele încălcări ale art 6 &1 CEDO și juspridenței CtEDO, deoarece instanța de fond în principiu a motivat soluția adoptată, a făcut descrierea probelor atât a învinuirii, cât și a apărării, totodată a încadrat corect acțiunile inculpatului în prevederile normei penale pertinente.

Nu pot fi admise alegațiile privind încălcarea principiului contradictorialității procesului, or, părților li s-a asigurat posibilitatea de a prezenta probele sale, atât părții învinuirii, cât și cele ale apărării.

Faptul, că probele învinuirii au confirmat vinovăția inculpatului, iar probele prezentate de partea apărării nu au fost în stare să convingă judecata de legalitatea acțiunilor inculpatului, nu poate fi considerat ca o încălcare a dreptului la un proces contradictoriu.

Concluzia privind vinovăția inculpatului este confirmată pe deplin prin probele expuse supra și nu poate fi considerat întemeiat argumentul, precum că vinovăția inculpatului este bazată pe presupuneri.

Inculpatul Ghedreuțan Valeriu a fost tratat în același mod ca și alți justițiabili, beneficiind de toate drepturile și libertățile sale. Inculpatul a fost informat corect cu privire la învinuirea înaintată, tot această învinuire i-a fost reținută și de către instanță, de asemenea acesta a fost informat și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale.

La urmărirea penală inculpatul a declarat că recunoaște deplin vina, fapt ce indică că a înțeles perfect învinuirile care i sau adus și calificarea juridică. Și, mai mult, inculpatul a dat declarații detaliate referitor la faptă, care corespund învinurii formulate și probelor administrate.

Declarațiile inculpatului de la urmărirea penală, date în prezența unui avocat ales, n-au fost influențate de nimenea și sunt veridice. Acțiunile n-au fost contestate, nu sau înaintat plângeri împotriva procurorului sau grupului de urmărire penală.

Deci, argumentul dat urmează a fi respins, așa cum inculpatul a fost informat corect referitor la faptă și încadrarea juridică, i-a fost oferită posibilitatea să-și pregătească poziția și să dea declarații în prezența avocatului ales, precum și să prezinte probe în apărarea sa.

Declarațiile date la urmărirea penală au fost susținute de inculpat și în cadrul discuțiilor cu *****, când au fost înregistrate în cadrul urmăririi penale.

Urmează a fi respinse argumentele apărătorului privind achitarea inculpatului din lipsa în acțiunile sale ale elementelor infracțiunii.

Însăși partea apărării indică, că coruperea pasivă, prevăzută la art.324 alin.(3) lit.a) CP se exprimă prin: „pretinderea, acceptarea, primirea personal sau prin mijlocitor de către o persoană cu funcție de demnitate publică de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei, ori promisiunii acestora, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”, o parte din aceste elemente a infracțiunii i-au fost incriminate inculpatului și corect au fost reținute de către instanță în sentința pronunțată, adică „pretinderea, acceptarea, primirea personal de către o persoană

cu funcție de demnitate publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale”.

La viziunea părții apărării, reieșind din probele administrate, în mod indubitabil, fără careva îndoială s-a constatat, că banii în sumă de 200 EURO de la *****au fost predestinați pentru consultarea juridică acordată acesteia de către judecător, iar sumă de 6200 EURO primiți în anul 2010 de către judecătorul Ghedreuțan Valeriu de la *****au fost destinați pentru rezolvarea litigiului dintre concubinii *****și *****în vederea partajării pe cale amiabilă a casei de locuit, care ulterior au fost transmiși avocatului ***** pentru a-i transmite lui*****. Nici un Euro din cei transmiși lui Valeriu Ghedreutan nu au fost destinați acestuia pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu de judecător din partea acestuia, adică de examinarea cauzei civile, care la acel moment nici nu exista. Toată sumă de bani transmiși acestuia erau destinați pentru a încerca de a rezolva problema partajării imobilului (casei) în procedură amiabilă.

Cu referire la această viziune a apărării, Colegiul penal s-a expus mai sus, concluzionând că respinge declarațiile inculpatului din instanța de fond, deoarece le consideră neveridice, prin care se urmărește de a evita răspunderea penală, spre deosebire de declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale, în prezența apărătorului ales, unde acesta a explicat esența relațiilor sale cu ***** , declarații care corespund cu declarațiile ultimei și celorlalte probe pe cauza penală, inclusiv descifrările la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor interceptării și înregistrărilor comunicărilor și a imaginilor din 15.02.2016 petrecute în perioada orelor 14.32 – 17.10 între ***** , Ghedreuțan Valeriu și Malesenco Dumitru cu stenograma discuțiilor purtate (Vol.I f.d. 54-81), procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, relevarea și fixarea acțiunilor persoanei utilizând aparate tehnice de înregistrare din 16.02.2016 cu fixarea acțiunilor lui Ghedreuțan Valeriu și *****la 15.02.2016 (Vol.I f.d.105-127), precum și celelalte probe scrise.

Colegiul penal concluzionează, că sentința instanței de fond, prin care inculpatul Ghedreuțan Valeriu a fost recunoscut vinovat pe art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal, este bazată pe probele cercetate, la judecarea cauzei penale ne fiind încălcată legislația procesual penală.

Motivarea făcută de către instanța de fond cuprinde descrierea probelor ce confirmă vinovăția inculpatului și nu pot fi considerate lacune la pronunțarea sentinței de condamnare a lui Ghedreuțan Valeriu, care ar genera recunoașterea nulității sentinței în partea vinovăției stabilite și achitarea inculpatului din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate acestuia, după cum solicită partea apărării.

Apărarea în apel n-a indicat care anume elemente ale infracțiunii lipsesc în acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu.

Colegiul penal reține, că la calificarea infracțiunii, procurorul a stabilit corect circumstanțele faptei, a indentificat și interpretat întemeiat norma penală și a descris în învinuire la justa valoare toate evenimentele, raportând motivat semnele faptei prejudiciabile la elementele componente de infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal consideră, că în speța dată sunt prezente toate elementele infracțiunii de corupere pasivă, și anume, este prezent *subiectul special al infracțiunii - persoană cu funcție de demnitate publică*.

În conformitate cu alin.(3) art.123 Cod penal, prin „*persoană cu funcție de demnitate publică*” se înțelege una din următoarele categorii de persoane: 1) persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova;

Inculpatul Valeriu Ghedreuțan, la momentul comiterii infracțiunii, exercita o funcție de demnitate publică, reprezentând autoritatea judecătorească a statului și era obligat să respecte prevederile art.1) alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, conform căreia este purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii, având, în temeiul art.15 alin.(1) lit.a), lit.e) din Legea nr.544-XII, obligațiile de a fi imparțial, de a asigura apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, de a respecta întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, de a se abține de la fapte care dăunează intereselor serviciului și presiigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, de a respecta prevederile Codului de etică al judecătorului, și, în temeiul art.15 alin.(2) din Legea nr.544-XII, obligația de a informa imediat președintele instanței judecătorești și Consiliul Superior al Magistraturii despre orice tentativă de a fi influențați în procesul de examinare a cauzelor.

Și în afară de aceasta, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept stipulează, că: statele sunt garanți ai statului de drept și poartă responsabilitatea pentru punerea lor în aplicare pe deplin, nici o persoană publică nu este mai presus de lege, măsurile anticorupție sunt aplicate pentru a asigura responsabilizarea membrilor sistemului executiv.

În esența și totalitatea lor, actele naționale și internaționale (Constituția Republicii Moldova, Rezoluția Comisiei ONU pentru Drepturile Omului 32/2005 privind democrația și statul de drept, Statutul Consiliului Europei din 5 mai 1949, Rezoluția adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1594 (2007), Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.7/08) consfințesc **statul de drept ca fiind o valoare supremă într-o societate democratică**.

Acțiunile întreprinse de inculpatul Valeriu Ghedreuțan, care exercita la moment funcție de demnitate publică, analizate prin prisma actelor normative citate, au constituit o sfidare a valorii statului de drept.

Fapta infracțională imputată acestuia a condiționat indubitabil diminuarea încrederii societății în autoritatea judecătorească a statului.

Colegiul penal reține, că Curtea Constituțională a Republicii Moldova (*Hotărârea din 22.04.2013, dosarul nr.10a/2013*), în baza actelor normative naționale și internaționale, a apreciat încrederea în instituțiile statului ca fiind „așteptările cetățenilor ca figurile publice și instituțiile să activeze în beneficiul lor” (63).

În Hotărârea citată, Curtea Constituțională reține că „...**corupția submină democrația și statul de drept.**” „**Lupta împotriva corupției este parte integrantă a asigurării statului de drept.**” (60).

Prin acțiunile imputate lui Valeriu Ghedreuțan, care exercita funcție de demnitate publică, a fost compromisă lupta împotriva corupției și o obligațiune a fiecărei persoane publice.

Obiectul infracțiunii analizate îl constituie *relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea.*

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în *fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.324 alin.(1) Cod penal) vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) **pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.***

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu **intenție directă**, întrucât scopul infracțiunii este unul special, avînd o natură alternativă, și anume: 1) scopul îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 2) scopul neîndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Coruperea pasivă este o infracțiune care aduce atingere activității de serviciu și, în cazul când persoana cu funcție de demnitate publică pretinde, acceptă, primește sau extorcă remunerația ilicită, aceștia în mod abuziv își exercită și atribuțiile de serviciu.

Colegiul penal este de părerea, că este lipsit de temei argumentul părții apărării privind lipsa caifictivei agravante de proporții deosebit de mari, prevăzut de art.324 alin.(3) lit.b) Cod penal.

Potrivit poziției apărătorului, inculpatul a pretins și primit suma de 6400 EURO (luna aprilie 2010) conform cursului BNM constituiau 108748,46 lei, ceea ce întradevăr la acel moment constituia proporții deosebit de mari, reieșind din prevederile art.126 Cod penal, în vigoare pentru acea perioadă.

Între timp, art.126 Cod penal a fost modificat, iar proporțiile mici, mari și deosebit de mari au fost apreciate reieșind din salariu mediu lunar pe economie.

Potrivit *Hotărîrii de Guvern al R.Moldova nr.773 din 27.11.2009*, salariu mediu lunar pe economie pentru anul 2010 constituia 2950 lei, iar proporțiile deosebit de mari, reieșind din dispoziția art.126 Cod penal după modificări, constituiau de la 118 000 lei și mai mult, iar suma de 108748,46 constituie doar proporții mari.

Dar, partea apărării n-a luat în considerație adăugător suma de 1000 euro, ce constituie 22399,7 lei, preținși de către inculpat, pe care însă acesta nu i-a primit, dar care tot urmează a fi considerați obiectul material al infracțiunii și în acest caz, suma de 131.148,16 lei, oricum constituie proporții deosebit de mari.

Din aceleași motive, că inculpatul a primit suma de 6400 și a pretins de la *****L. 1000 euro, nu pot fi acceptate argumentele părții apărării, precum că Ghedreuțan Valeriu este învinuit și condamnat pentru pretinderea și primirea a aceleași sume de 1000 EURO, de două ori, ce ar veni în contradicție cu dispozițiile art.7 alin.(2) Cod penal, care stipulează că nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă, precum și art.22 alin.(1) Cod de procedură penală, care prevede că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În aceiași ordine de idei, Colegiul penal face referire și la prevederile Articolul 4) paragraf (1) al Protocolului 7 adițional Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care garantează că nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Potrivit argumentelor expuse de apărare în apel și în ședința de judecată, ar reieși că partea apărării recunoaște că inculpatul Ghedreuțan Valeriu a comis corupere pasivă, însă în sumă de 5400 euro.

Aici Colegiul penal reține, că în relațiile sale cu alte persoane, cum ar fi ***** , care prin declarațiile sale pretinde că nu l-a corupt pe inculpat, nu era parte în procesul civil, acesta putea să împrumute de la inculpat bani, însă că acești bani erau din contul celor prin care a fost corupt judecătorul, Colegiul penal nu poate afirma, și în acest caz, nu infirmă suma pretinsă, acceptată și primită de inculpat.

Inculpatul Ghedreuțan Valeriu la moment este atras pentru prima dată la răspundere penală pentru faptele comise în perioada 2010-2016, din acest motiv urmează a fi respins argumentul părții apărării, precum că inculpatul nu răspunde o singură dată pentru fapta ilicită comisă și că nu doar o singură dată iar fi aplicată sancțiunea juridică.

De asemenea sunt neântemeiate argumentele părții apărării, precum că ar fi lipsa elementelor infracțiunii incriminate în acțiunile lui Ghedreuțan Valeriu, iar sentința de condamnare a acestuia vine în contradicție cu însăși cele constatate de instanță.

Apărarea invocă, că incorect a fost constatată perioada de finisare a activității infracționale a lui Ghedreuțan Valeriu, adică la 01.02.2016 și la 15.02.2016, când a pretins cei 1000 EURO, pentru scoaterea de sub sechestrul al imobilului aflat în litigiu.

Fiind analizate declarațiile lui *****și cele a inculpatului Ghedreuțan Valeriu de la urmărirea penală, acesta din urmă pretindea una mie de euro, anume pentru scoaterea sechestrului de pe imobil.

Chiar de inculpatul Ghedreuțan Valeriu ulterior a scos sechestrul de pe imobil fără a primi banii, totuși acesta a pretins suma de o mie de EURO de la ***** , fapt confirmat prin declarațiile persoanelor indicate supra (*inculpatul Ghedreuțan Valeriu, martora *****și alți martori*), precum și descifrările convorbirilor sale sus-indicate.

Din aceste motive, sunt neântemeiate alegațiile părții apărării privind aplicarea unei legi ulterioare faptelor comise de inculpat.

Norma penală prevăzută la art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal corect a fost aplicată în baza modificărilor introduce prin Legea nr.326 din 23.12.13, MO 47-48/25.02.14 art.92; (în vigoare 25.02.14).

Or, acțiunile infracționale ale lui Ghedreuțan Valeriu au durat până în luna februarie 2016, când a pretins încă 1000 euro pentru scoaterea sechestrului, în așa mod consumându-se în perioada respectivă.

Reieșind din aceste aspecte, Colegiul penal consideră că nu sunt încălcate prevederile art.10 Cod penal, cum afirmă apărarea.

De asemenea, sunt lipsite de temei juridic argumentele expuse în apel de către partea apărării, prin care se invocă nulitatea mai multor acțiuni de urmărire penală și a unor măsuri speciale de investigații, cu recunoașterea inadmisibilității probelor

dobândite prin aceste acțiuni în conformitate cu prevederile art.251 și art.94 Cod procedură penală.

Astfel, apărarea consideră ca fiind viciate: dobândirea declarațiilor de la martorul *****prin anumite promisiuni și cu încălcarea prevederilor legislației procesual-penale; lipsa unei ordonanțe de punere sub învinuire pentru corupere activă pe numele lui *****, sau de refuz în pornirea urmăririi penale, sau de liberare de răspundere penală a lui *****, pentru infracțiunea comisă de aceasta; interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre *****și Ghedreuțan Valeriu sunt fără acordul în scris al acesteia, și cu încălcarea procedurii legale; întocmirea proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații de către persoane neîmputernicite cu aceste atribuții; ridicarea unor documente de la *****despre care aceasta a declarat că nu a avut astfel de acte și această ridicare nu a existat de jure și de fapt; etc.

Colegiul penal ține să menționeze, că la finisarea urmăririi penale, nici inculpatul, nici apărătorul acestuia, nu au înaintat cereri privind contestarea sau declararea nulității acțiunilor procesuale efectuate.

Conform **art.251 din Codul de procedură penală**, (1) *Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.* (2) *Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul.* (3) *În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată dispune, atunci când este necesar și dacă este posibil, refacerea aceluia act cu respectarea dispozițiilor legale."*

La caz, Colegiul penal, consideră că nu-s temei de a considera ca fiind nule acțiunile procesuale și actele emise ale organului de urmărire penală.

Din materialele cauzei penale rezultă, că mijloacele de probă indicate de avocat în apelul său nu au fost contestate în modul prevăzut de art.251 Cod de procedură penală.

Atât instanței de fond, cât și de apel, nu au fost prezentate probe, ce ar confirma că în privința persoanelor responsabile au fost pornite proceduri pentru încălcarea legislației la administrarea probelor în dosarul penal ce-l vizează pe Ghedreuțan Valeriu.

Colegiul penal nu poate accepta argumentele apelantului, că ar fi abateri de la normele procedurale și că organele de urmărire penale le-ar fi admis, precum și că acestea ar afecta probele acuzării în susținerea învinuirii aduse inculpatului, deoarece acest argument nu corespunde realității.

Invocînd prezența efectelor de compromitere a probelor în legătură cu acele acțiuni procedurale efectuate în faza urmăririi penale, avocatul, precum și inculpatul nu au fost lipsiți de posibilitatea de a acționa în conformitate cu prevederile art.313 Cod de procedură penală, adică să conteste hotărîrile și acțiunile organelor de urmărire penală, care ar fi afectat drepturile prevăzute de lege a inculpaților.

Din materialele cauzei penale rezultă, că la faza urmăririi penale, inculpatul și apărătorul acestuia nu au atacat cu plîngeri în modul stabilit de lege actele procedurale respective.

Apărătorul, precum și inculpatul, la terminarea urmăririi penale, nu a solicitat declararea nulității probelor. Partea apărării nu sa folosit de acest drept. Toate pretinsele abateri, au fost invocate de avocat doar în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel.

În acest sens, este neîntemeiat argumentul avocatului, precum că acesta a reprezentat interesele inculpatului doar în instanța de fond, or, la finisarea urmăririi penale și prezentării materialelor cauzei penale spre cunoștință, inculpatul la fel a fost asistat de apărător ales, care avea dreptul prevăzut de lege de a invoca pretinsele încălcări admise de organul de urmărire penală, lucru care nu a fost făcut.

Reieșind din aceste circumstanțe, se prezumă că apărarea a acceptat toate probele administrate de organul de urmărire penală fără careva obiecții, ținând cont și de declarațiile inculpatului de la urmărirea penală.

Mai mult, toate actele de urmărire penală au fost întocmite în strictă conformitate cu normele Codului de procedură penală, fiind autorizate legal.

Din aceste considerente, nu poate fi reținut argumentul apărării, că probele ar fi compromise, că probele acumulate ar fi afectate și că nu ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

Probele administrate la faza de urmărire penală au fost cercetate și verificate în ședințele judiciare, cu participarea tuturor părților procesului penal, fiind stabilită legalitatea lor.

Activitățile desfășurate în cadrul procesului penal trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului.

Numai aflînd adevărul, scopul procesului penal poate fi atins, iar soluțiile dispuse de organele judiciare pot da satisfacție celor care urmăresc înfăptuirea justiției penale.

Se reține, instanței de fond și apel nu au fost prezentate probe, că declarațiile martorului *****au fost dobândite prin anumite promisiuni și cu încălcarea prevederilor legislației procesual-penale. Apărarea n-a indicat ce încălcări

procesuale au fost admise și n-a prezentat probe în acest sens, de aceea acest argument poartă un caracter general și neconcret.

Cu privire la un alt argument, Colegiul penal menționează, că adoptarea ordonanței de punere sub învinuire pentru corupere activă în privința lui *****, sau de refuz în pornirea urmăririi penale, sau de liberare de răspundere penală a lui *****, pentru infracțiunea comisă de aceasta, este de competența procurorului.

În acest sens, avocatul nu a invocat acest motiv la urmărirea penală și n-a contestat acțiunile procurorului în modul prevăzut de lege. Din aceleași motive, nu poate fi constatată nulitatea interceptărilor și înregistrărilor comunicărilor dintre *****și Ghedreuțan Vaieriu fără acordul în scris al acesteia, precum și întocmirea proceselor-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații de către persoane neîmpuțernicite cu aceste atribuții, precum și ridicarea unor documente de la *****. Or, toate aceste acțiuni au fost întocmite legal și legalizate prin autorizări ale judecătorului de instrucție.

Colegiul penal mai concluzionează, că nu poate constitui temei pentru achitarea inculpatului legalitatea sau nu a repartizării dosarului civil anume judecătorului Ghedreuțan Valeriu.

Chiar dacă inculpatul Ghedreuțan Valeriu a primit banii înainte de a fi pornite procedurile civile cu implicarea lui *****, acesta nu este un argument în folosul lui. Or, inculpatul Ghedreuțan Valeriu știa cu bună știință, că la acel moment, PIGD putea fi gestionat manual de către manager, inclusiv și sub aspectul repartizării cauzelor unui anumit judecător cu blocarea celorlalți, fapt pe care acesta sa bazat la primirea mitei.

Datorită acestor posibilități, atât cererea de chemare în judecată, cât și de scoatere a sechestrului a fost repartizată judecătorului Ghedreuțan Valeriu.

Examinarea materialelor cauzei civile atestă faptul părtinirii la examinarea cauzei menționate de către judecătorul Ghedreuțan Valeriu, în rezultatul căreia a fost emisă o hotărîre în favoarea lui *****, ce atestă nemijlocit faptul primirii banilor de inculpat în îndeplinirea obligațiilor de serviciu de către persoana cu funcție de demnitate publică contra remunerației bănești.

Prin probele prezentate, acuzarea a demonstrate cu certitudine, că mijloacele bănești de 200 euro și 6200 euro erau predestinați lui Ghedreuțan Valeriu pentru emiterea unei hotărîri favorabile lui *****și nu pentru a-i fi transmiși lui *****Valeriu.

Din materialele cauzei penale rezultă, că de către partea apărării acest argument a fost expus doar după finisarea urmăririi penale, iar apărarea nu a depus cereri în acest sens.

La caz, că apărarea nu neagă faptul că inculpatul a examinat cauza civilă și a adoptat hotărîre pe această cauză, și tot de către dânsul au fost primiți banii trimiși

din Italia de către martor, fapt ce indică la vinovăția inculpatului, indeferent de modul de repartizare a cauzei civile.

În acest sens și din motivele expuse supra, sunt neântemeiate argumentele apărătorului, precum că au fost încălcate prevederile legale referitoare la sesizarea instanței.

În ședința instanței de apel nu au fost constatate erori la îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului, precum și celor referitoare la sesizarea instanței de fond.

Partea apărării nu s-a folosit în modul corespunzător și nu și-a exercitat dreptul la contestație, de aceea nu pot fi admise argumentele părții apărării referitor la încălcarea art.6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, precum și jurisprudența CEDO.

Apărarea nu s-a folosit de norma respectivă, ce garantează că temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială, ce emană de la autoritate competentă, acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii, dispoziții prevăzute și de art.8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art.20 din Constituție și art.19 din Codul de procedură penală.

Partea apărării nu s-a folosit de acest drept și nu a depus contestații privind ilegalitatea actelor procedurale emise, nici un act procedural nu a fost contestat, acestea fiind în vigoare până în prezent. Neexercitarea dreptului său de a contesta nu indică la ilegalitatea actelor emise de organul de urmărire penală, invers aceasta confirmă că partea apărării a fost de acord cu aceste acte.

Nu poate fi admis argumentul apărării, că organul de urmărire penală a avut un rol activ, deoarece contravene materialelor cauzei penale.

Din lecturarea cauzei penale rezultă clar, că *****s-a înțeles cu judecătorul Ghedreuțan Valeriu referitor la rezolvarea litigiului civil legat de casa acesteia, fără implicarea organului de urmărire penală.

Ca rezultat, Ghedreuțan Valeriu a primit de la *****suma de 6400 euro și a adoptat hotărârea de judecată favorabilă ei.

Și doar când Ghedreuțan Valeriu a mai pretins suplimentar suma de 1000 euro pentru scoatere sechestrului, *****s-a adresat organelor de drept.

Doar din acel moment, a intervenit organele statului, care au instrumentat cazul penal potrivit procedurilor. În toate situațiile, organul de urmărire penală a procedat legal, fără a-și atribui rol activ de provocare. Toate acțiunile au fost întreprinse reieșind din situația în care sau desfășurat evenimentele faptei. Implicarea organului de urmărire penală a fost la nivelul atribuțiilor acordate acestuia prin lege.

Organul de urmărire penală a documentat fapta de luare de mită de 6400 euro de către Ghedreuțan Valeriu post factum, administrând probele în confirmarea evenimentelor care au avut loc în anul 2010. Deja la pretinderea sumei de 1000 euro pentru scoaterea sechestrului, organul de urmărire penală a început documentarea faptelor curente, de rând cu cele precedente. Documentarea faptei mitei de 6400 euro a fost în baza unor probe obiective, colectate de la *****, de la instituția bancară, prin martori, acțiuni de urmărire penală, activități de investigație operative, etc..

În speța dată, Ghedreuțan Valeriu a fost implicat în acte de corupție înainte de a interveni organul de urmărire penală, fapt ce confirmă lipsa rolului activ al organului de urmărire penală afirmat de apărare.

Implicarea ulterioară a agenților statului, cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală, este perfect legală, conform atribuțiilor Codului de procedură penală.

Din materialele cauzei penale este stabilit clar, că suma de 200 euro inculpatul Ghedreuțan Valeriu a primit-o la prima vizită pentru consultație juridică, iar suma de 6200 euro a fost primită prin transfer, pentru adoptarea hotărârii în favoarea lui *****. În total Ghedreuțan Valeriu a primit 6400 euro. De asemenea, acesta a mai pretins suma de 1000 euro pentru scoaterea sechestrului de pe casă. Aceste fapte rezultă din declarațiile lui *****, inculpatului Ghedreuțan Valeriu, martorilor și transferurilor bancare.

Faptul, că inculpatul personal și prin intermediul unor martori a încercat să-și formeze poziția de apărare și să distorsioneze adevăratele circumstanțe ale cauzei penale, au fost apreciate critic, cu motivarea respective din prezenta decizie.

Martorul *****n-a confirmat primirea nici a unei sume de bani din partea a careva persoane, inclusiv de la martorii care au făcut declarații și din partea lui Ghedreuțan Valeriu, de aceia declarațiile lor și poziția inculpatului a fost apreciată corespunzător, în mod critic. Mai mult, declarațiile lui se confirmă și prin hotărârea judecătoreii Drochia din 17.11.2014, adoptată de Ghedreuțan Valeriu, din care rezultă atribuirea unei cote părți din casă și lui și obligațiunea de a restitui sumele de 6000 euro pentru procurarea automobilului, 8300 lei pentru procurarea cabinei de duș și 4300 lei pentru procurarea mașinei de spălat. Și Ghedreuțan Valeriu s-a referit când i-a explicat lui *****, că a trebuit să-i dea lui *****ceva, cotă parte, dar nu bani. Or, *****era nemulțumită că i-a atribuit și lui ***** cotă parte din casă. Și s-a referit la cota din casă, nu la bani.

În or.Drochia locuiește sora lui *****, *****, și dacă banii erau destinați lui *****, aceasta putea să-i primească și să-i transmit, dar nu prin intermediul judecătorului Ghedreuțan Valeriu, ca acesta la rândul să apeleze la persoane care nici nu le cunoaște.

Banii transferați de *****au fost destinați anume lui Ghedreuțan Valeriu și anume pentru soluționarea favorabilă a cauzei civile, unde ultima era parte interesată în atribuirea ei a casei de locuit.

Însăși ***** și ***** au declarat, că pe Ghedreuțan Valeriu l-au conoscut de 2-3 săptămâni și că acesta i-a rugat să dea declarații.

Prin asemenea rugăminți de a da declarații în instanța de judecată de către acești martori, inculpatul Ghedreuțan Valeriu i-a pregătit de a da declarații, încercând să-și fortifice poziția sa de apărare prin declarațiile lor.

Versiunea exprimată prin declarațiile martorilor apărării *****și V.*****nu are suport obiectiv, deoarece se combate prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

În rezultatul măsurilor speciale de investigații, interceptarea și înregistrarea comunicărilor cu înregistrarea de imagini între Ghedreuțan Valeriu și ***** , s-a stabilit cert că de către Ghedreuțan Valeriu au fost primiți 6200 euro pentru înregistrarea acțiunii de partajare a averii cu *****. Însăși inculpatul a confirmat în fața petiționarei, că banii erau destinați pentru serviciile prestate și emiterea unei decizii favorabile lui ***** , fără a fi silit sau influențat de cineva. Pe lângă aceasta, inculpatul a mai solicitat 1000 euro, cheltuieli suplimentare. Inculpatul a mai motivat suma solicitată prin lipsa dovezilor de transmiterea a banilor concubinului pentru construcția casei și emiterea hotărârii în lipsa documentelor.

Mai mult, nu are o explicație logică declarațiile lui *****și ***** , deoarece ultimii cunoscând cu lux de amănunte faptele și circumstanțele întâmplate mai mult de 7 ani în urmă, nu puteau elucida în declarațiile sale faptele de o săptămână de la momentul audierii în instanța de judecată.

Nu este explicabil participarea lor cu ***** la transmiterea banilor lui *****Valeriu, când nici unul din ei nu au asistat la momentul întâlnirii și transmiterii banilor.

De aceia, declarațiile lor trezesc dubii asupra sincerității, fiind făcute după ce Ghedreuțan Valeriu a depus declarații în instanța de judecată și după ce i-a rugat pe aceștea să dea declarații.

Versiunea apărării cu acești martori a lăsat fără răspuns mai multe întrebări ale acuzatorului de stat, nefiind credibilă și cu suport obiectiv.

De aceia, declarațiile martorilor ***** , ***** , ***** și ***** au fost apreciate critic în raport cu probele administrate.

Colegiul penal reține, că *****nu și-a modificat declarațiile cu referire la circumstanțele de dare de mită lui Ghedreuțan Valeriu, susținând la toate etapele esența discuțiilor cu Ghedreuțan Valeriu, sumele de bani pretinse și transmise acestuia și scopurile lor. Contradicții esențiale la aceste aspecte nu se identifică. Argumentele apărării, precum că ar exista contradicții între declarațiile lui *****de

la urmărirea penală și cele din instanța de judecată din 04.05.2017 nu pot fi reținute, or, inițial *****a declarat că Ghedreuțan Valeriu a pretins suma de 1000 euro pentru scoaterea sechestrului, iar ulterior ultimul a renunțat la ea, fapt ce a determinat-o să declare că nu a mai pretins în continuare suma inițială și suma dată n-a fost posibil de o transmis.

Toate versiunile apărării au fost analizate atât de instanța de fond, cât și în prezenta decizie.

Declarațiile inculpatului n-au fost doar apreciate critic, dar acestea au fost analizate prin prizma probatoriului administrat și cercetat în ședința de judecată, fiind expusă o motivare de acceptare a celor de la urmărirea penală și respingere a celor din instanța de judecată.

Or, au fost analizate declarațiile inculpatului de la urmărirea penală, din instanța de fond și apel în raport cu probatoriul administrat. Sau indicat măsura și circumstanțele, în care acestea sau confirmat prin alte probe, cu referire a celor de la urmărirea penală. Și sau respins, cu argumentarea respective a celor din instanța de judecată.

În cadrul instanței de apel au fost ascultate probele prezentate de ambele părți ale procesului, fiind respectat principiul egalității armelor. Părților, le-a fost acordată deplina posibilitate să-și prezinte argumentele și probele în susținerea poziției sale.

În sentință, instanța de fond nu numai a trecut în revistă probele, dar și a indicat conținutul lor, precum și faptele care le probează. Aceste probe au fost considerate suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului și această apreciere este corectă. Or, la caz, probele confirmă înțelegerea dintre *****și Ghedreuțan Valeriu referitor la rezolvarea litigiului civil pe cale judiciară, luarea mitei de 6400 euro de Ghedreuțan Valeriu pentru adoptarea unei hotărâri judecătorești în favoarea acesteia și pretinderea de către Ghedreuțan Valeriu încă a unei sume de 1000 euro pentru ridicarea sechestrului de pe casă.

Suplimentar, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probatoriului în raport cu argumentele expuse de apărare în apelul declarat împotriva sentinței, fiind combătute toate argumentele apărării. Probatoriul a fost apreciat reieșind din criticele aduse de apărare.

Din analiza dată rezultă cu certitudine și fără careva dubii, că Ghedreuțan Valeriu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal. Această concluzie rezultă nu numai din probele acuzării, dar și a apărării, cărora le-au fost date aprecierile respective în corespundere cu normele de procedură penală.

Faptul, că apărare nu-i de acord cu asemenea aprecieri, nu este temei de achitare a inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră neîntemeiate apelurile inculpatului și avocatului, urmând a fi respinse.

Colegiul penal consideră, că apelul **procurorului în Procuratura Anticorupție Victor Muntean** este absolut fondat, urmând a fi admis integral conform argumentelor și solicitărilor formulate.

Procurorul a contestat sentința în latura pedepsei penale, confiscării speciale și măsurilor de siguranță.

Cu privire la **pedeapsa penală** aplicată inculpatului Ghedreuțan Valeriu, Colegiu penal o consideră prea blândă în raport cu infracțiunea comisă și consecințele ei, susținând în acest sens argumentele procurorului expuse în apel și în ședința de judecată.

Pedeapsa penală trebuie să fie în corespundere cu circumstanțele cauzei penale, proporțională faptei comise și consecințelor ei, cu raportarea la norma penală.

Colegiul penal reține, că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul.

În aceeași ordine de idei se mai remarcă, că criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă este stabilit în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76-77 Cod penal a RM, precum și efectele acestora prescrise în art.78 Cod penal.

Prin **art.2 Cod penal** este stabilit, că (1) *Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.* (2) *Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.*

Conform **art.61 alin.(1) și (2) Cod penal** se indică, (1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.* (2) *Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît*

și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Și **art.7 alin.(1) Cod penal** stabilește, că (1) *La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Potrivit **art.75 alin.(1) Cod penal**, *Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

În contextul prevederilor legale menționate, Colegiul penal ține să indice, că pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către persoana vinovată, precum și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel consideră, că inculpatului Ghedreuțan Valeriu i-a fost stabilită o pedeapsă pre blândă în raport cu infracțiunea care a comis-o, poziția și comportamentul inculpatului pe parcursul urmăririi penale, judecării cauzei penale și consecințele acestei infracțiuni.

În cazul infracțiunilor de corupție, noțiunea „**gravitatea infracțiunii săvârșite**” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se

manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

Ține de menționat, că pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art.61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează își atinge scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori, astfel că obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție la stabilirea pedepsei penale.

Infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție, de rând cu pedeapsa închisorii, trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de condamnat.

În cazurile săvârșirii infracțiunilor de corupție în sectorul public, se cauzează daune intereselor publice, afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

Or, corupția din justiție provoacă consecințe, precum discrepanța dintre relațiile sociale efective și cele juridice, consfințite prin normele de drept.

Justiția are funcția de a asigura menținerea relațiilor sociale în parametrii normelor de drept, dar în speța data acest principiu a fost încălcat de Ghedreuțan Valeriu, folosind funcția în interes personal.

La caz, Ghedreuțan Valeriu a comis infracțiunea prevăzută la art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal, care potrivit art.16 Cod penal constituie ***o infracțiune deosebit de gravă***, care constituie o infracțiune împotriva justiției și bunei desfășurări a activității publice în instanțele de judecată. Acesta a folosit abuziv puterea publică, și anume, funcția de judecător, în scopul de a-și satisface interesele personale.

Inițial, la faza de urmărire penală, Ghedreuțan Valeriu a recunoscut total vina și a dat declarații detaliate pe aspectele învinuirii care i sau adus, confirmându-le personal, în prezența unui avocat, iar la faza de judecare a cauzei penale în instanța de fond și apel, a negat total învinuirile care i se aduc.

Faptele date indică, că Ghedreuțan Valeriu în final n-a recunoscut vina, n-a contribuit la descoperirea infracțiunii, n-a colaborat activ cu organele statale, n-a exprimat regrete, nu sa căit de cele comise și n-a conștientizat caracterul ilicit al

faptei comise, precum și consecințele infracțiunii. De asemenea, ulterior n-a luat atitudinile necesare față de fapta comisă.

Ghedreuțan Valeriu a comis infracțiunea prevăzută la art.324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal, care constituie o infracțiune de corupție, comisă în exercițiu funcției de judecător, ce mărește pericolul social al acesteia.

Prin acțiunile imputate lui Ghedreuțan Valeriu, care exercita funcție de demnitate publică, a fost compromisă lupta împotriva corupției și o obligațiune a fiecărei persoane publice.

Stabilirea pedepsei penale de către instanța de fond la limita minimă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 8000 u.c. ce constituie 160 000 lei și cu privarea de dreptul de a ocupa și exercita anumite funcții publice pe un termen de 10 ani, nu corespunde unei individualizări obiective, corecte și legale, precum și principiului de proporționalitate.

Or, Ghedreuțan Valeriu a folosit funcția de judecător și puterea publică în scopuri personale, a afectat și compromis instanța de judecată în care activează, a cauzat instanței judecătorești, precum și întregului sistem judiciar, un prejudiciu nematerial care nu mai poate fi recuperat, a subminat democrația și ordinea de drept, valorile unui stat de drept, principiile unei bune administrări, echității și justiție socială, respectarea drepturilor omului, încrederea societății în justiție, etc..

Circumstanțele indicate și analizate mai sus, stabilite în privința lui Ghedreuțan Valeriu, permit de a individualiza pedeapsa penală conform solicitărilor procurorului, și anume, sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu amendă în mărime de 10.000 (zece mii) unități convenționale, ce constituie 200.000 (două sute mii) lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 10 (zece) ani.

Pedeapsa penală dată va asigura atingerea scopului pedepsei penale indicat la **art.61 alin.(2) Cod penal**, de *restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.*

Cu privire la neaplicarea **confiscării speciale**, Colegiu penal consideră neîntemeiată soluția instanței de fond, susținând argumentele procurorului.

După cum rezultă din învinuirea înaintată lui Ghedreuțan Valeriu și confirmată în ședința de judecată, acesta a primit mită în sumă de 6400 euro. Suma dată este rezultată din comiterea infracțiunii de către Ghedreuțan Valeriu, este indicată în învinuire și aceasta a fost însușită de el.

Potrivit **art.106 Cod penal**, (1) *Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.* (2) *Sînt supuse confiscării speciale bunurile*

(inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. (2¹) Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri. (3) Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit.a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. (4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală. (5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Raportând norma dată la situația de caz, Colegiul penal consideră necesar de a **confisca, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului**, de la Ghedreuțan Valeriu a sumei de 6400 euro sau echivalentul în lei RM la momentul executării conform cursului BNM.

Cu privire la **neaplicarea măsurilor de siguranță**, Colegiu penal consideră neîntemeiată soluția instanței de fond, susținând argumentele procurorului.

Colegiul penal consideră, că instanța de fond incorect i-a restituit lui Ghedreuțan Valeriu mijloacele bănești în sumă de 2600 dolari SUA și în sumă de 1150 euro.

Potrivit **art.202 Cod de procedură penală**, (1) *Organul de urmărire penală din oficiu sau instanța de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii.* (2) *Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau în sechestrarea bunurilor mobile și imobile în conformitate cu art.203-210.*

Deci, în speța dată există pedeapsa amenzii și suma rezultată din infracțiune, care urmează a fi trecute în contul statului.

De aceea, sechestrul aplicat pe mijloacele bănești în sumă de 2600 dolari SUA și în sumă de 1150 euro, ridicate de la Ghedreuțan Valeriu, urmează a fi menținut pentru asigurarea confiscării speciale și pedepsei penale de amendă.

În concluzie, Colegiul penal consideră, că apelurile inculpatului Valeriu Ghedreuțan și avocatului Ion Vizdoga în interesele inculpatului Ghedreuțan Valeriu urmează a fi respinse ca nefondate.

Cât ține de apelul procurorului, acesta urmează a fi admis integral ca fiind fondat, cu casarea parțială a sentinței, rejudecată cauza penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Ghedreuțan Valeriu ***** urmează a fi considerat condamnat în baza art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu amendă în mărime de 10.000 (zece mii) unități convenționale, ce constituie 200.000 (două sute mii) lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 10 (zece) ani, confiscate, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, din contul lui Ghedreuțan Valeriu a sumei de 6400 euro sau echivalentul în lei RM la momentul executării conform cursului BNM și cu menținerea sechestrului pe mijloacele bănești în sumă de 2600 dolari SUA și în sumă de 1150 euro, ridicate de la Ghedreuțan Valeriu, pentru asigurarea confiscării speciale și pedepsei penale de amendă, iar în rest sentința menținută fără modificări.

Prin **încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27.05.2024** s-a dispus: ”De corectat în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30.04.2024 propoziția greșită ”*Termenul de executare a pedepsei penale de închisoare urmează a fi calculat din data reținerii, după epuizarea tuturor căilor ordinare de atac, cu includerea în acest termen a perioadei de reținere din 22.03.2016 orele 15.23 până la 25.03.2016*” cu **propoziția corectă** ”*Termenul de executare a pedepsei penale de închisoare urmează a fi calculat din data reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei de reținere din 22.03.2016 orele 15.23 până la 25.03.2016*”. Prezenta încheiere și dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30.04.2024 urmează a fi remis IP Drochia pentru executarea imediată, cu reținerea lui **Ghedreuțan Valeriu** și transferarea în penitenciar pentru executarea pedepsei închisorii. Încheierea nu se supune căilor de atac.”.

Încheierea dată a fost pronunțată ca urmare a examinării demersului procurorului și depistării erorii judiciare, fiind motivată pe situația prezentă în cauza penală și prevederile **art.249, art.250 și art.413 alin.(3) Cod de procedură penală**, precum și pe **decizia Plenului Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție din 28.02.2019**.

De aceea, dispozitivul deciziei motivate urmează să corespundă corectărilor operate în partea ce ține executarea pedepsei penale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), pct.2), art.416-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

D E C I D E :

Apelurile *inculpatului Valeriu Ghedreuțan* și *avocatului Ion Vizdoga* în interesele *inculpatului Ghedreuțan Valeriu*, declarate împotriva *sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 26.01.2018*, în cauza penală în privința lui **Ghedreuțan Valeriu**, se resping ca fiind nefondate.

Apelul *procurorului în Procuratura Anticorupție, Victor Muntean*, declarat împotriva *sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 26.01.2018*, în cauza penală în privința lui **Ghedreuțan Valeriu**, se admite ca fiind fondat.

Casează parțial *sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 26.01.2018*, în privința lui **Ghedreuțan Valeriu**, rejudecă cauza penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Ghedreuțan Valeriu *****, se consideră condamnat în baza art.324 alin.(3) lit.a) și b) Cod penal și i se stabilește pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu amendă în mărime de 10.000 (zece mii) unități convenționale, ce constituie 200.000 (două sute mii) lei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 10 (zece) ani.

În temeiul art.72 alin.(4) Cod penal, pedeapsa penală sub formă de închisoare urmează a fi executată de **Ghedreuțan Valeriu ******* în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare a pedepsei penale de închisoare urmează a fi calculat din data reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei de reținere din 22.03.2016 orele 15.23 până la 25.03.2016.

În baza art.106 Cod penal, se confiscă, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului, din contul lui **Ghedreuțan Valeriu** suma de 6400 euro sau echivalentul în lei RM la momentul executării conform cursului BNM, cu menținerea sechestrului pe mijloacele bănești de 2600 dolari SUA și de 1150 euro, ridicate de la **Ghedreuțan Valeriu** pentru asigurarea confiscării speciale și pedepsei penale de amendă.

În rest, se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei a fost adoptat și pronunțat public la 30.04.2024.

Decizia motivată este pronunțată public și înmănată părților la 02.07.2024 ora 12:00.

Președintele de ședință, judecătorul:
Scutelnic

Gheorghe

Judecătorii:

Oleg Moraru

Viorel Pușcaș